

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

בפני כב' השופטת אורלי מור-אל

התובע י.ח.

נגד

הנתבעת פלונית

נגד

צד ג' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

התובע בעצמו.
מטעם הנתבעת: עו"ד עמית גל
מטעם הצד השלישי: עו"ד לאה רז שפילר

פסק דין

(בכפוף לאיסור פרסום שמה של הנתבעת וכל פרט מזהה פסק הדין מותר בפרסום)

תביעה זו, על סך 2,500,000 ₪, עניינה נזקי גוף שנגרמו לתובע, לטענתו, במהלך שנות טיפול רבות על ידי הנתבעת. במסגרת ההודעה לצד שלישי, עומד לדיון סירובה של חברת הביטוח בה הייתה מבוטחת הנתבעת ליתן לה כיסוי ביטוחי.

תמצית העובדות וטענות הצדדים

1. התובע, יליד 1953, פסיכולוג בהכשרתו, טופל על ידי הנתבעת בשיטת טיפול משלימה טווינה (להלן: "טווינה") בין השנים 1998-2012.

התובע טוען, שהנתבעת ניצלה את השליטה שהקנו לה יחסי המטפל מטופל שבינה ובינו כדי לבנות ולקיים עמו מערכת יחסים של "שולט ונשלט", בה הנתבעת שימשה כ"שולטת" ואלו התובע היה ה"נשלט" והכל לצורך סיפוקה של הנתבעת ומבלי שיש במשחקי השליטה ששוחקו על ידי הנתבעת כדי טיפול כלשהו. התובע טוען לנזקים גופניים ונפשיים אדירים.

בתמיכה לתביעתו הגיש התובע, חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ד"ר ויבורסקי, על פיה נגרמו לו 70% נכות זמנית פסיכיאטרית לאחר הפסקת הטיפול ולאחר מכן 50% נכות צמיתה.

בנוסף, הגיש התובע חוות דעת בתחום הרפואה הפנימית, שנערכה על-ידי ד"ר טובי רסין. המומחה התייחס בחוות הדעת לטענת התובע שבמהלך הטיפול על ידי הנתבעת הומלץ לו להימנע מטיפול תרופתי רפואי קונבנציונלי וקבע, בשים לב לבעיותיו הרפואיות הקיימות, שאם היה מקפיד על מעקב וטיפולים רפואיים תרופתיים קונבנציונליים, גורמי הסיכון מהם הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

סובל היו מאוזונים ופגיעה באברי המטרה ממנה הוא סובל בשנים האחרונות הייתה נדחית למועד אחר בלתי ידוע ויתכן מאוד שלא הייתה מתרחשת כלל וכך גם הייתה נמנעת ממנו הפגיעה באיכות ותוחלת חייו הצפויה.

2. הנתבעת, שלטענתה, הינה מומחית ברפואת המזרח הרחוק, משמשת בתפקיד אקדמי באחת האוניברסיטאות ומפעילת קליניקה פרטית מזה שנים רבות, מכחישה מכל וכל את טענות התובע. הנתבעת טוענת, שאמנם חלק מהפרקטיקות בטיפול משלבות מגע פיזי, אך אלה יושמו בהתאם לנהוג ולמקובל ללא כחל ושרק בצורה מקצועית ומוקפדת. לטענת הנתבעת מדובר בתביעה טורדנית וחסרת כל יסוד.

הנתבעת שלחה הודעות צד שלישי נגד גרושתו של התובע, מדינת ישראל וחברת הביטוח בה בוטחה באחריות מקצועית וסרבה ליתן לה כיסוי ביטוחי. במהלך ניהול ההליך, בהסכמה, נדחתה הודעה נגד מדינת ישראל ונמחקה ההודעה נגד גרושתו של התובע.

ההודעה נגד חברת הביטוח נותרה בעינה ותידון במסגרת פסק הדין. טענת הנתבעת היא שעל הצד השלישי היה ליתן לה כיסוי ביטוחי וייצוג ולכל היותר להתנות את הכיסוי בהסתייגות. הצד השלישי, טוענת שהמעשים שיוחסו לנתבעת אינם בגדר "מקרה ביטוח" ומשכך לא היה מקום ליתן כיסוי ביטוחי וייצוג, אף לא בהסתייגות.

3. הנתבעת הגישה חוות דעת מטעמה בתחום הפסיכיאטריה והרפואה הפנימית לפיהן לא נגרמה לתובע כל נכות פסיכיאטרית וכן לא נמנע הימנו טיפול רפואי כלשהו, שכן המסמכים הרפואיים מלמדים שהיה בטיפול ובמעקב רפואי רצוף.

נוכח המחלוקת בין המומחים בתחום הפסיכיאטריה מונה מומחה מטעם בית המשפט. המומחה קבע שלתובע לא נותרה נכות צמיתה בתחום הפסיכיאטריה בעקבות האירועים הנטענים על-ידו.

4. בשל הבעייתיות שהסתמנה בתביעה מתחילת ההליך, ההוצאות הרבות שנגרמו לנתבעת ובמכלול נסיבות העניין, הוטלה על התובע, לבקשת הנתבעת, ערובה להוצאות בשתי החלטות נפרדות בסך כולל של 50,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה על אחת ההחלטות נדחתה (ראו החלטות מתאריכים 21/7/16, 18/10/17 וכן רע"א 37406-11-17 פלוני נ' פלונית (10/1/18)).

5. התביעה תלויה ועומדת כמעט שש שנים. ההליכים המקדמיים בתיק דרשו איסוף חומר מקיף ונטלו פרק זמן ממושך. ההוכחות בתיק נשמעו במלואן בשלוש ישיבות ובין היתר נשמעה עדותו של התובע, נשמעה עדותה של הנתבעת, נשמעה עדותו של העד מטעם הצד השלישי, כן נשמעה עדותם של המומחים מטעם הצדדים ועדותו של המומחה מטעם בית המשפט בתחום הפסיכיאטריה (חמישה מומחים סך הכל). בתיק הוגשו תיקי מוצגים עבי כרס, כאשר הנתבעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הדגישה שכל המסמכים המצויים בתיק מתחילת ניהולו הם חלק מראיותיה (ראו הודעתה "פרשת עדויות וראיות הגנה", מתאריך 19/3/18) ומשכך חומר הראיות כולל אלפי מסמכים.

6. סמוך לשיבת ההוכחות הראשונה החליט התובע לייצג את עצמו, לטענתו בשל טעמים כלכליים. במהלך ההוכחות ולאחריהן הגיש התובע בקשות שונות, וביניהן בקשה לפסול ראיות שהוגשו ולחלופין, בקשה לחקור רופאים שמסמכים שלהם הוגשו בהסכמה; בקשה להעיד עדים נוספים; בקשה להשהיית ההליכים עד לבירור מצבו הרפואי; בקשה להוסיף תצהיר של עדה נוספת ובקשה למינוי מומחה מטעם בית המשפט בתחום הרפואה הפנימית. בקשותיו של התובע נדחו בהחלטות מנומקות, בין היתר, בשים לב לנסיבות העניין, אופן ניהול ההליך עד כה על ידו והשלב בו מצוי ההליך. בקשות רשות ערעור שהוגשו על חלק מן ההחלטות נדחו. כן הוגשה על ידי התובע בקשת פסלות שנדחתה. ערעור שהוגש לנשיאת בית המשפט העליון נדחה אף הוא. בנוסף הוגשה תלונה מפורטת לנציב קבילות שופטים, אודות ההתנהלות והחלטות שונות שניתנו בתיק. גם תלונה זו נדחתה.

התובע לא מסתיר את תחושותיו וטענותיו, שההכרעה בתיק זה מונעת ממשוא פנים כנגדו ובלשונו "משוא הפנים החולני והרקוב של בית המשפט כלפי התובע" (סעיף 3 בסיכומי התשובה מטעמו) ואולם אשוב ואדגיש כפי שכבר נכתב ונאמר לא פעם במהלך ההליך - תביעה זו תידון ותוכרע אך ורק על הראיות שהובאו ועל המסקנות המתבקשות מראיות אלה, הכל בהתאם לדין - שהגם שהתובע בחר לייצג את עצמו - הוא כפוף לו.

7. נוכח טיב ומהות המחלוקות בין הצדדים, שעה שמדובר באירועים שאירעו בחדרי חדרים, שלהם לא היו עדים ישירים, ברי שמהימנות הצדדים ועדויותיהם הינה מכריעה לקביעה האם התובע עמד בנטל להוכיח את תביעתו. לפיכך, הסוגיה המרכזית בה יש להכריע נוגעת בראש ובראשונה למהימנות התובע ומהימנות גרסתו. אדון תחילה בסוגיה זו.

מהימנות גרסת התובע וטענותיו – האם עמד בנטל?

8. גרסת התובע למה שאירע בשעות הרבות של הטיפול בקליניקה של הנתבעת, היא בבחינת עדות יחידה של בעל הדין. כפי שחוזר וטוען התובע עצמו, המדובר באירועים שאירעו בחדרי חדרים. בנסיבות אלה, חל הכלל האמור בסעיף 54 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 המורה, כי במקרה של עדות יחידה שהיא עדותו של בעל דין, בית המשפט "יפירט בהחלטתו מה הניע אותו להסתפק בעדות זו". בית המשפט אינו מנוע להכריע בעניין העומד לפניו על בסיס עדותו של בעל הדין שמטבע הדברים מעוניין בתוצאת המשפט, אולם נדרשת הנמקה באשר לסיבות שהניעו אותו להסתפק באותה עדות. בהתאם לפסיקה, יש צורך בקיומו של טעם ממשי למתן הכרעה על פי עדות יחידה ומתן אמון מלא ומושלם בה. כמו כן, לאור העובדה שבעל דין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הינו באופן ברור בגדר "עד מעוניין", לו עניין אישי בתוצאה, יש לנהוג בזהירות רבה בהכרעה על סמך עדות שכזאת.

התובע ביקש לתמוך את עדותו במסמכים ובחוות דעת רפואיות אודות מצבו, ואולם בחינת מסכת הראיות שהובאה, מעלה שגרסת התובע ומהימנותו הכללית, מוטלים בספק רב. בחינת הגרסה לגופה מעלה קשיים לא מבוטלים, המסמכים שהוצגו מלמדים שהמצג שניסה התובע להציג במסגרת תביעה זו בנוגע למצבו בעת האירועים ולאחריהם, אינו מתיישב עם מצבו שתועד על ידי גופים אובייקטיביים ועם דברים שמסר במקומות אחרים.

הפכתי והפכתי בראיות שהונחו לפניי על ידי הצדדים, ולא זו בלבד שהתקשיתי למצוא נימוקים שמאפשרים הסתפקות בעדותו של התובע, אלא שבנמצא אינדיקציות שמטות את הכף לחובתה, ומכאן לדחיית התביעה.

הרושם שהתקבל אחרי בחינת גרסתו, עדותו והתנהלותו של התובע לאורך שנות הטיפול ולאחריהן – מאז תחילת הטיפול ומאז שהעלה טענותיו כלפי הנתבעת ועד תום ההליך השיפוטי, בחינה שכללה שעות רבות של התרשמות בלתי אמצעית מן התובע והתנהלותו באולם בית המשפט, העלה שמדובר באדם שיהא מוכן לומר ולעשות כל דבר ומעשה שישרת את גרסתו ומטרותיו בלא קשר לאמת ולאירועים שהתרחשו.

התובע מסתמן כאדם מתוחכם מאוד, בעל ידע רב, פעל באופן שיטתי, מתוכנן על מנת לשוות לגרסתו נופך אמין ואולם אט אט ככל שהתקדם ההליך ובירור הפרטים העמיק, נסדקה גרסת התובע. מעדותו הזחוחה, הצינית בחלקה, המתריסה של התובע, לא נותר כמעט דבר. התובע נכנס לאולם בית המשפט כלזירת משחקים, העיד ברוממות רוח ובלגלוג מה, הגיע לדיונים בלא חומר כלשהו, לא תצהיר לא חומר ראיות, בלא דבר, בלא לדעת מה הראיות שהוגשו על ידי מי מהצדדים אפילו לא על ידי עורך דינו. התובע פעל מתוך הנחה שבכל עת ובכל שלב יוכל להניע את הכלים במשחק כרצונו, להגיש ראיות, להוסיף עדים, להכחיש מסמכים ואמירות שחלקן תועדו מפיו שלו. התובע שלף שאלות ותשובות מהמותן, בשאלות שאינן נוחות לו (כמו פעילותו באתרי BDSM) הרבה להשיב שאינו זוכר והתחמק (ועל כך עוד בהמשך).

הגם שלכתחילה על אף הקשיים בגרסה, נראה היה שיכול ויש גרעין אמת בדברים ולו משום התיאורים המפורטים והמחשבה שקשה להעלות על הדעת שמאן דהוא ימציא התרחשות מסוג זו; בסופו של הליך, התרשמתי היא שסביר יותר לקבוע שהתובע שהתאכזב משום מה מיחסה של הנתבעת אליו, רקם תוכנית שתחילתה ברדיפת הנתבעת באופנים שונים (תלונה למשטרה, פנייה למקום עבודתה בתלונות, פנייה למשרד הבריאות, הגעה פיזית למקום עבודת הנתבעת וכד'), והמשכה בניסיון להשיג לעצמו תועלת כלכלית ממשית בגדר תביעה זו כנגד הנתבעת על סך של 2,500,000 ₪ אולי כמענה למצוקותיו הכלכליות ומתוך תחושה שבמהלך השנים שילם לה כספים רבים שיש לו את הזכות לקבלם בחזרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

ההתרשמות השלילית ממהימנות התובע, כמו גם ערעור מהימנות הגירסה והטענות על ידי ראיות חיצוניות, חלקן אובייקטיביות לחלוטין, חלקן מפי התובע עצמו, מביאים לידי מסקנה בלתי נמנעת שלא ניתן לסמוך על גרסתו של התובע ומכאן שהתובע לא עמד בנטל להוכיח את תביעתו. אדון בדברים לפרטיהם.

גרסת התובע

9. בתצהירו מתאר התובע, שהחל מן הטיפול הראשון אצל הנתבעת, התפתחה באופן הולך ומחמיר מערכת יחסים בגדרה הנתבעת שולטת בתובע, משפילה אותו, משתמשת בו לצרכיה, פוקדת עליו לעשות עבודות שונות בביתה ועוד. התובע מתאר את הדברים לפרטיהם, הגם שלא מפרט זמנים במערכת הטיפולית הארוכה שהייתה בין השניים, אלא כסיפור מתגלגל.

הדברים תוארו בניאונים מסויימים גם בתצהיר מקדים, עליו חתם התובע כבסיס לתלונה במשטרה ותלונות נוספות שהגיש נגד הנתבעת במשרד הבריאות ובמוסד האקדמי בו היא מלמדת (להלן: "**התצהיר המקדים**"), צורך כמסמך 2ד בגילוי המסמכים מטעם התובע (מתאריך 18/10/15). תצהיר זה גם שימש כבסיס לחוות הדעת שצירף התובע לתביעתו.

אעיר כבר כאן, שלא ניתן להתעלם מכך, שמלכתחילה, ראה התובע לעגן את גרסתו בתצהיר, בבדיקת פוליגרף (אליה עוד אתייחס בהמשך) ובחוות דעת משפטית. הווה אומר, אין מדובר ב"נפגע עבירה" הניגש לפי תומו לתחנת משטרה ומגולל את גרסתו לראשונה בפני רשויות החוק, אלא למי שביים מערכה מתוכננת היטב לפרטים נגד הנתבעת, כאשר כל מילה וטענה נבחנו ועוגנו ומן הסתם נדושו, נדונו ונלעסו עד דק בליווי יעוץ משפטי, טרם נמסרו למשטרה או לכל גוף אחר.

10. התובע מתאר באריכות בתצהירו שהחל מהטיפול הראשון, בפעם הראשונה בה פגש את הנתבעת לאחר שהומלץ לו עליה על ידי מטפלת אחרת, לאחר מסכת הסברים, הורתה לו הנתבעת לפשוט את בגדיו, להישאר בתחתונים בלבד ולשכב על הרצפה. הנתבעת דרכה עם כף רגלה על ראשו תוך שהיא מורה לו מפורשות להישאר כמות שהוא באותה התנוחה כשרגלה על ראשו "**ואילי לי אם אתנגד או אמרה רחמנא ליצלן את פיה**" (סעיף 8 לתצהיר). התובע ממשיך ומתאר שאם משום שהיה המום מהסיטואציה הקיצונית ואם מתוך אמונה מלאה במקצועיותה של הנתבעת, פעל כפי שהורתה לו והתמסר לחלוטין לטיפול, מני אז ובמשך שנים ארוכות פעם אחר פעם, טיפול אחר טיפול פקדה עליו הנתבעת להתפשט מכל בגדיו, ולשכב על הרצפה, לרגליה ובכל אחת מהפגישות הייתה דורכת על ראשו ברגליים יחפות. התובע תיאר תלות מוחלטת בנתבעת ואירועים קונקרטיים, בהם הושפל, נאלץ לזחול לשירותים, לעסות את רגלי הנתבעת, לרחוץ את רכבה, לרחוץ כלים, לנקות את תריסיה וכד'. התובע תיאר שכל התנגדות תורגמה למונח "פסיכופט", גם נעשה שימוש במונח "עבד" ו"הטיפול" הפך ל"אילוף" כהגדרת הנתבעת עצמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

11. איני רואה כל צורך להיכנס לכל הניאונסים של חוסר התאמות בין הדברים שנאמרו בכתב התביעה, בתצהיר או בתצהיר המקדים, ואולם ראוי להדגיש שמלכתחילה טרונייתו של התובע הייתה רק לגבי האירועים שהיו בשנים האחרונות (ראו עמוד 2 בתצהיר המקדים וראו גם דבריו למומחה מטעם בית המשפט "רק ב- 5 השנים האחרונות הייתה ההתדרדרות. החלו טקסי השפלה הייתי מגיע נכנס ומנשק לה את הרגליים"), בעוד שבתצהירו בתביעה שאינו ממוקד בזמנים או במקומות, הוא מייחס התנהגות עוולתית ובלתי ראויה לנתבעת החל מתחילת הטיפולים.

בתצהיר המקדים טען התובע שהיה בתחוננים וכך גם בפני המומחים, בתצהירו טען שהנתבעת דרשה ממנו להתפשט מכל בגדיו והיה עירום חסר הגנה (פיסקה 14 לתצהיר).

בעניין אופן הפסקת הטיפול נפלו סתירות בגרסת התובע - בתצהירו טען שבפגישה אחת הבליחה בו ההכרה בנוגע למעשיה של הנתבעת ועזב את המקום ובלשונו: "ואז בהבלחה של רגע, בהבנה והכרה של המקום בו הייתי שרוע לרגלי הנתבעת החלטתי כי עלי לקחת חזרה את השליטה לחיי... ואז משחלחלה ההחלטה, קמתי, התלבשתי הודעתי לנתבעת כי תם ונשלם וכי אין בכוונתי לשוב לטיפולים ועזבתי מייד את דירת הנתבעת" (סעיפים 48-49 לתצהיר).

ואולם למומחה הפסיכיאטרי מטעמו מסר התובע גרסה שונה לחלוטין, כפי שמצטט המומחה: "...טלפנתי אליה ואמרתי לה שאני חושב שעלי להפסיק לבוא אליה. היא לא הסכימה וטענה שאסור לי לעזוב את הטיפול ללא הסכמתה. התלבטתי קשות, אבל בגלל הסבל הנורא - היו לי כאבי תופת נפשיים, ככה, בדיוק ככה - שסבלתי מאוד, זה נתן לי כוח להתנגד ולהודיע לה טלפונית שאני מפסיק את הטיפול ומאז לא החלפתי איתה מילה".

כך במחי יד, שני תיאורים שונים לחלוטין, מתוארים לפרטים, בליווי תחושות, ובאופן שמייצר נופך של אמינות, אבל תיאורים שאינם יכולים בשום פנים להתיישב זה עם זה ושאחד מהם לא נכון מיסודו.

12. למקרא התיאורים המפורטים של התובע, התחושות שהוא מטבל בתיאוריו ושמיעת גירסתו, עלתה וחזרה השאלה האם אפשר שהדברים אינם אמת? - האם יכול שהתובע, אדם שמצייר את עצמו כאדם נורמטיבי, בעל מקצוע מוערך, בעל משפחה, ימציא מסכת אירועים המתוארת לפרטי הפרטים שכמעט עולה על כל דמיון?

שאלה זו הטרידה גם את המומחים הפסיכיאטרים בתיק, כך לדוגמה המומחה של התובע פרט בכנות - "מכיוון שההערכות והמסקנות שהובאו לעיל מתבססות כולן על דברי הנבדק, מתעוררת השאלה האם הם אמת או רק פרי דמיונו (ואולי כחלק מהבעייתיות הנפשית שלו) ואולי שקרים במכוון מסיבה כלשהי. ע"פ תוצאת פוליגרף שעבר נמצא דובר אמת ובבדיקתי השרה רושם אמיתי ואמין". באשר לאישיותו של התובע קבע המומחה: "... אין הפרעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

במהלך החשיבה ובתוכן החשיבה זולת התרכזות יתר בעלת אופי חולני – נאורוטי בעצמו, מיחושיו והפרעותיו.....”.

המומחית הפסיכיאטרית מטעם הנתבעת העירה שאינה יכולה לקבוע אם מה שמתאר התובע על הטיפול שקיבל, היו דברים ממשיים או פנטזיות שלו ואולם בשום שלב לא פנה לטיפול נפשי פסיכולוגי או פסיכיאטרי.

ואלו המומחה מטעם בית המשפט ציין בחוות דעתו שהתובע "מרשים כאמין כאשר מתאר את הטיפול שעבר..." ואולם הוסיף והדגיש שחוות הדעת ניתנת "מבלי ליתן דעתי האם מערכת היחסית הטיפולית הייתה אם לאו, בבדיקתו הנבדק מרשים כאמין בתיאוריו. אין בזה בתחומי או בהכשרתי לקבע מהות היחסים הטיפוליים בין הנבדק והמטפלת במהלך השנים, מה גם שלא פגשתי את המטפלת ולא שמעתי את גרסתה לאירועים המתוארים ואין לי ספק שבית המשפט הנכבד יעשה ככל יכולתו להגיע אל האמת בנושא זה".

13. ואכן, מלאכת ההכרעה נתונה לבית המשפט. בית המשפט הוא זה שאמור לאחר שמיעת המסכת כולה, שמיעת שני הצדדים ועיון בכל החומרים שהובאו להחליט האם הגרסה נכונה והאם התובע עמד בנטל להוכיח גרסתו. החלטה זו מתקבלת בראש ובראשונה מהתרשמות ממהימנות התובע ואולם גם בהתבסס על הראיות שהובאו ובחינה האם יש בהן כדי לחזק את הדברים הנטענים או להחלישם.

בחינת הראיות מעלה ממצאים משמעותיים, חלקם מפי התובע עצמו שמערערים את גרסתו עד תום, על אף הנופך הראשוני האמין שעלה לכאורה מגרסתו. אתיחס לדברים העיקריים.

גרסאות שונות של התובע בפני גופים שונים

14. מסכת הראיות לימדה על כך, שהתובע ברצותו ובהתאם לנוחותו ואף שהמומחה מטעמו ייחס לו 50% נכות פסיכיאטרית צמיתה בעקבות האירועים הנטענים על ידו, היה מספיק חד ומתוחכם להתאים את גרסאותיו בפני גופים שונים, בהם נדרש לפרט את מצבו הרפואי ואף נתן פרשנות אחרת לגמרי למערכת היחסים עם הנתבעת.

15. אחד מן הגופים האלה, היה הוועדה הפסיכיאטרית במשרד הבריאות, שנדרשה ליתן דעתה בעניין המשך כשירותו של התובע לעבוד כפסיכולוג.

המידע בעניין זה התקבל בהסכמת התובע ולאחר שניתן צו מתאים למשרד הבריאות האגף לרישוי מקצועות רפואיים (ראו בעניין זה החלטה בפתקית מתאריך 3/6/16).

מתוך החומר שהתקבל, עלה שהתובע נדרש להתייצב בפני וועדה מקצועית במשרד הבריאות הכוללת שלושה חברים, כולם פסיכיאטרים מומחים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הוועדה שבדקה את התובע לצורך בחינת המשך כשירותו לעבוד כפסיכולוג, הגיעה למסקנה, שפורטה במכתבה מתאריך 28/10/15 כי "מבחינה פסיכיאטרית. אין מניעה לאפשר לנפגע לעבוד כפסיכולוג. אינו זקוק להמשך מעקב הוועדה". יו"ר הוועדה מסכם את בדיקתו של התובע ודבריו: "מתאר שהסבל הנפשי התבטא בהפחתה בערך עצמי, תחושות קשות, הלב שלו היה מרוסק, האירוע היה לפני שנתיים וחצי. הוא היה מאוהב והקשר הופסק. לא קיבל תרופות פסיכיאטריות מעולם, לא פנה לטיפול נפשי עקב מאורע זה....". הווה אומר, בניגוד לחוות דעת הפסיכיאטר מטעמו לפניו הציג התובע מצג שהוא סובל מ-70% נכות פסיכיאטרית זמנית ו-50% נכות פסיכיאטרית צמיתה, התיאור שניתן על ידי התובע לוועדה שאמורה להכריע את עתידו המקצועי הוא אחר לגמרי. לא עָבַד, לא נשלט, לא מנוצל – אלא בסך הכל היה מאוהב והקשר נפסק. בהתאם הוועדה קבעה: "מעברו, מהחומר הרפואי ומבדיקתו עולה תמונה של אדם עם קיום נרקסיסטיים, אך אין עדות לקיום הפרעה פסיכיאטרית כעת אצל הנבדק"

לוועדה זו הגיש התובע חוות דעת מטעמו שנכתבה על ידי ד"ר איוון גולדברגר מתאריך 14/10/15. מתוך המסמכים שהוגשו (ראו חוות דעת הוועדה וחוות דעת משלימה מטעם הנתבעת), עולה שבחוות דעת זו נקבע, שלא קיימת אצל התובע הפרעה פסיכיאטרית כלשהי, דיכאונית או הסתגלותית, וכי המומחה התרשם מקיומם של קווים נארציסטיים באישיותו, אשר אינם פוגעים בשיקול דעתו ובכושר העבודה שלו כפסיכולוג. גרסה זו המוצגת על ידי מומחה אחר מטעמו של התובע, אינה מתיישבת עם חוות הדעת של המומחה מטעמו בתחום הפסיכיאטריה הקובעת 50% נכות לצמיתות, שלא לומר עומדת בסתירה חזיתית לה.

יוער, כי בעת הגשת חוות הדעת והראיות, התובע לא העלה טענה וחצי טענה בעניין מסמכים אלה, לא התנגד להגשתם ולהמצאתם למומחים. בעיצומן של ההוכחות התובע נמלך בדעתו והתנגד לרלוונטיות של המסמכים ולחלופין ביקש לחקור את הרופאים. טענה זו נדחתה בהחלטה מפורטת (ראו החלטה בפרוטוקול מתאריך 1/11/18 עמ' 28 שורה 10 ואילך) ובקשת רשות ערעור על החלטה זו נדחתה אף היא (ראו פסק דין ברע"א 21440-12-18 י.ח. נ' ו.א (15/3/19)). הרלוונטיות של המסמכים ברורה וניתן היה להגישם ולהסתמך עליהם, לכל היותר יכל התובע להתייחס לדברים בתצהירו, דבר שבחר לא לעשות.

כאמור, המסמכים הוגשו ללא כל התנגדות מצד התובע וחזקה שהם משקפים את הדברים שנאמרו ונכתבו, במיוחד כך, כאשר הדברים נאמרו ונכתבו אגב רצונו של התובע להמשיך בעיסוקו ושעה שחוות הדעת שהוגשה לוועדה הוגשה מטעמו של התובע, מה גם שהתובע לא הכחיש את אמירת הדברים או תוכן המסמכים.

16. למשמעות הדברים והרלוונטיות שלהם, התייחס גם פרופ' קוטלר בעדותו –

"העד, פרופ' קוטלר: לא מצאתי אצלך שום ממצא המעיד על נכות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

מר ח.: באותו רגע, 5 שנים אחרי.

העד, פרופ' קוטלר: לפי המסמכים. תשמע, צריך להגיד בהגינות,

מר ח.: כן, בהגינות.

העד, פרופ' קוטלר: אתה מנסה להציג ביד ימין נכות וביד שמאל אין נכות, כשאתה נקרא להתייצב בפני וועדה של משרד הבריאות, שאני לא יודע איך התגלגלת לשם,

מר ח.: בעקבות,

העד, פרופ' קוטלר: לא משנה,

מר ח.: בעקבות,

העד, פרופ' קוטלר: אתה מביא מכתב מאותו ד"ר איוון גולדברגר,

מר ח.: גולדברגר,

העד, פרופ' קוטלר: שמצבך הנפשי טוב וכל מה שיש לך זה הפרעת אישיות נרקיסיסטית.

מר ח.: הוא לא כתב הפרעת אישיות, הוא כתב קווים נרקיסיסטיים.

העד, פרופ' קוטלר: אני מוריד את דרגת החומרה שלך לקווים נרקיסיסטיים, זכית.

מר ח.: יפה.

העד, פרופ' קוטלר: ואתה גם מספר לד"ר בן אפרים שאתה במצב שפוי ואתה יכול לעבוד ולראות פציינטים. כנגד זה ד"ר ויבורסקי שכתב בחוות דעתו מטעמך שהוא לא יודע אם הדברים שאתה אומר הזויים או לא, נתן לך נכות של 70%-50%, שלדעתי אדם שסובל מדרגת נכות כזאת לא יכול לטפל באנשים אחרים. אז אתה צריך להחליט, או שלצורך המשפט אתה נכה ולצורך עבודה אתה בריא, הדברים לא עולים בקנה אחד". (עמ' 34 לפרוטוקול מתאריך 25/10/18 שורות 7 ואילך).

ובהמשך – "תראה, זה נשמע כמו לב שבור וגם אתה אמרת שהיית שבור לב וחזרת על זה. סימפטומים של לב שבור אינם נכות נפשית, הרבה אנשים מסיימים מערכות התאהבות וכואב ליבם והם קשה להם להירדם, אבל אם באותה תקופה אין שום עדות לטיפול או לקבלת תרופות שיכולים להעיד על הצורך בנכות נפשית. כנגד זה שנתיים אחרי זה אתה מציין גם על ידי ד"ר איוון, לא האיום אלא גולדברגר וגם על ידי הוועדה שאתה מופיע בפניה שאתה כשיר ובריא לחלוטין" (שם, עמ' 35 שורות 3-8).

17. הווה אומר, מדברים שאומר התובע עצמו בפני גוף אחר, עולה שמצבו אחר לגמרי מזה המתואר בתביעה דנן ושמהלך האירועים היה אחר. גירסתו לאירועים, הייתה שהיה מאוהב והקשר הופסק. התובע מסר שלא קיבל תרופות פסיכיאטריות מעולם ולא פנה לטיפול נפשי עקב המאורע, ולפיכך נקבע שמהחומר הרפואי ומבדיקתו של התובע עולה תמונה של אדם עם קווים נרקיסיסטיים, אך ללא עדות לקיום הפרעה פסיכיאטרית. גירסת התובע בפני גוף רשמי של המדינה לפיה מדובר לכל היותר באירוע חולף שמקורו כולו בתחושותיו הוא, שלא הותיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

בו סממנים משמעותיים בוודאי לא כאלה המשפיעים על תפקודו; התיאור שהיה מאוהב והקשר הופסק בלא להתייחס לקצה קציה של ההשתלשלות העובדתית הנטענת בתביעה ולמצבו הפסיכיאטרי המתוארים בכתב התביעה והמתוארים לפני המומחה מטעמו - עומדים בסתירה חזיתית לגירסת התובע בכתב התביעה ולחוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם התובע. התובע לא מצא לנכון במסגרת תצהירו להתייחס לסתירה, ומכל מקום המסמכים מדברים בעד עצמם. בנסיבות אלה, קשה שלא להתרשם, כי התובע יגיד ויאמר כל דבר שישרת את מטרותיו ללא קשר למציאות ומכל מקום ה"מציאות" שניסה לצייר בגדר התביעה, אינה מהימנה.

18. יוער עוד, שגם התרשמותו של המומחה מטעם בית המשפט, פרופ' קוטלר, כהתרשמות הוועדה, וכפי שציין התובע עצמו, הינה שהתובע התייחס לאירועים כאהבה נכזבת, אכזבה שגרמה לתובע לפתוח במערכה נגד הנתבעת. פרופ' קוטלר מתעד, בין היתר את דבריו של התובע שהוא מעוניין בכספים ששילם לנתבעת כי זה לא היה טיפול (עמ' 3 לחוות הדעת) ומסיק מדבריו של התובע על רקע המסמכים שהיו לפניו, כי התובע התאהב במטפלת ובשלב בו הבין כי אינה מחזירה לו אהבה שהיה רוצה חזרה, סיים את מערכת היחסים וחווה תקופה של קשיי הסתגלות ותחושות "אהבה נכזבת".

19. בנוסף, בתאריך 26/11/12, סמוך להפסקת הטיפול אצל הנתבעת ובעוד שעל פי חוות הדעת הפסיכיאטרית של התובע, נכותו בשלב זה עומדת על 70% נכות זמנית, עובר התובע הערכה פסיכולוגית בבית החולים אסותא, במסגרת המרכז לטיפול בהשמנת יתר, לצורך ניתוח בריאטרי. הערכה פסיכולוגית של התובע הינה כדלקמן – "אין מניעה להמשך תהליך, מכירה את הפרוצדורה הניתוחית, מכירה ניתוחים מקבילים, קיימת תמיכה משפחתית, קיימת מוטיבציה רבה, קוגניציה תקינה, ללא עבר נפשי, יציב, צלול בדעתו. הובהר כי לשם הצלחת התהליך יש לשנות הרגלי אכילה, לקיים פעילות ספורטיבית סדירה ולקבל תמיכה מקצועית. הופעה מסודרת רהוט/ה" – הווה אומר, כשרוצה התובע הוא בעל נכות 70% פסיכיאטרית לצורך התביעה וכשרוצה באותה תקופה ממש הוא ללא עבר נפשי יציב וצלול בדעתו לצורך ניתוח.

20. על כל האמור עד כאן יש עוד להוסיף - התובע ניהל הליכים שונים במוסד לביטוח לאומי בטענה לנכות כללית. אכן נקבעה לתובע נכות כללית בגין – כריתת אצבע, אקזמה, עודף משקל, יתר לחץ דם ופגיעה כלייתית מסוכרת, מבלי שיש קביעה כלשהי בדבר נכות פסיכיאטרית וזאת חרף טענתו של התובע בחוות הדעת מטעמו שהוא סובל מ- 50% נכות פסיכיאטרית צמיתה. התובע שנלחם במוסד לביטוח לאומי, עד כדי הגשת ערעורים לבית הדין לעבודה, הכל בסיוע חוות דעת של המומחה בתחום הרפואה הפנימית מטעמו, נמנע מלטעון לעניין קיומה של נכות פסיכיאטרית משמעותית כפי שטען בתביעה דגן ונמנע מלייחס את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

ההתדרדרות במצבו לנתבעת. התנהלות זו מלמדת ביתר שאת שהטענות בתביעה כאן הן מן הפה אל החוץ, לא רק שמצבו של התובע אינו מצדיק נכות פסיכיאטרית כלשהי, אלא שהתובע טוען בפני כל גוף ובכל מקום בהתאם לנוחותו, כאילו המדובר באדם שונה לחלוטין.

21. בנסיבות אלה, כצפוי, המומחה בתחום הפסיכיאטריה מטעם התובע התקשה לעמוד בקביעות שקבע בחוות דעתו ומכאן שהנזק היחיד, שכומת על ידי המומחים מטעם התובע הופרך (כמפורט לעיל, המומחה בתחום הרפואה הפנימית מטעם התובע לא כימת אחוזי נכות או שיעור קיצור תוחלת חיים). אתייחס בקצרה לעדות המומחה בתחום הפסיכיאטריה מטעם התובע, ממנה ניתן ללמוד, על חוסר מהימנות הפרטים שמסר התובע אפילו למומחה מטעמו.

התובע לא חשף בפני הפסיכיאטר מטעמו את העובדות לאשורן

22. קביעות המומחה הפסיכיאטרי מצד התובע אינן מתיישבות עם הנתונים שהובאו לעיל אודות תפקוד התובע ודברים שנמסרו מפיו לגופים אחרים ונדמה שאין צורך להכביר מילים מעבר למפורט לעיל. לענייננו חשוב, שהמומחה מטעם התובע אישר שהתובע לא הציג בפניו דברים כהויותם.

בעדותו התבקש המומחה הפסיכיאטרי מטעם התובע להסביר על סמך מה קבע 50% נכות צמיתה והשיב שכאשר הוא בדק את התובע בגלל מצבו הוא לא תפקד בכלל, ואולם הערכתו הייתה שלמרות שהוא לא מתפקד זה עדיין לא מצב שהוא לא מסוגל באופן מוחלט ולכן נתן 50% (עמ' 42 לפרוטוקול מתאריך 25/10/18, שורות 25-28).

כמפורט, חרף דברים אלה, באותה תקופה ממש, מהתיעוד המפורט לעיל, בנוגע לבדיקת התובע אגב האפשרות של הניתוח הבריאתי המלמד על תפקוד תקין לחלוטין.

המומחה אישר שלא ביקש את התיק הרפואי של התובע. כאשר הוצג למומחה דו"ח רציפות ביטוח המלמד על עבודה של התובע בעת שייחס לו 70% נכות השיב שזה לא תואם את מה שנמסר לו.

כאשר הוצגו למומחה תמונות של התובע מן האינטרנט המלמדות על תפקודו באותה תקופה שוב העד השיב שזה לא תואם את מה שנמסר לו. המומחה גם לא היה מודע שהתובע עבר ניתוח בריאתי.

לאחר שמיעת עדותו של המומחה, ברי כי חוות דעת שנשמכה על גרסת התובע, אינה עומדת והלכה למעשה עולה מעדותו של המומחה שלו היו נמסרים לו הדברים כהויותם, לא היה קובע את אשר קבע.

23. גם בגרסת התובע בנוגע למצבו בתחום הרפואה הפנימית נפלו קשיים לא מבוטלים וגם כאן ניכר שהתובע לא מסר דברים כהויותם למומחה מטעמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

גרסה נטולת יסוד של התובע בנוגע למצבו בתחום הרפואה הפנימית

24. התובע טען בתצהירו, כי היה שבוי לחלוטין בידיה של הנתבעת ועל כן קיבל ללא עוררין את דרישותיה, כולל ולרבות בכל הנוגע לאי טיפול בבעיותיו הרפואיות. התובע טוען שהנתבעת מנעה ממנו טיפולים שהיו חיוניים לבריאותו ואשר הביאו להידרדרות מהירה ושיטתית במצבו הפיזי, תוך שהנתבעת יודעת היטב שרק בשל דרישתה נמנע מלקבל יעוץ או טיפולים שהיו יכולים לסייע לו במאבקו עם אותם ליקויים רפואיים מהם סָבַל סָבַל רב (סעיף 47 לתצהיר).
בכתב התביעה טען התובע בין היתר, לפיכך בגין קיצור תוחלת חיים למשך 10 שנים לפחות, פגיעה קשה באיכות חייו והקדמת המועד בו ידרש לסייעוד בחמש שנים לפחות.

25. טענות אלה, תמך התובע בחוות דעתו של ד"ר רסין טובי, שכמפורט כבר לעיל גם ליווה את התובע במהלכו במוסד לביטוח לאומי. על אף הנטען בכתב התביעה, מדובר בחוות דעת שלא נקבה באחוזי נכות או התייחסה לשיעור תוחלת חיים, אלא המומחה קבע בהסתמך על דברי התובע, בין היתר, כדלקמן "לדבריו המגובים בתצהיר ובדיקת פוליוגרף בשנים 1998 עד 2012 היה בטיפול אלטרנטיבי ובמסגרת זו הומלץ לו להמנע מטיפול תרופתי ורפואי קונבנציונלי. מעיון בתיעוד הרפואי עולה רושם מבוסס כי לו היה מקפיד על מעקב רפואי וטיפולים רפואיים ותרופתיים קונבנציונליים גורמי הסיכון מהם הוא סובל שפורטו לעיל היו מאוזנים והפגיעה באברי המטרה מהם סובל בשנים האחרונות הייתה נדחית למועד אחר בלתי ידוע ויתכן מאוד שלא הייתה מתרחשת כלל וכך גם הייתה נמנעת ממנו הפגיעה באיכות ותוחלת חייו הצפויה".

26. למול טענות אלה של התובע, צרפה הנתבעת לתיק המוצגים מטעמה וכן הוגשו כמוצגים מטעמה, מסמכים רפואיים מקופת החולים וממוסדות רפואיים שונים, לאורך השנים המלמדים על ביקורים רבים יחסית אצל רופאים במהלך השנים, מה שעומד בסתירה חזיתית לטענותיו של התובע וחוות הדעת מטעמו. בהקשר זה, אפנה לתיק המוצגים של הנתבעת, ובנוסף מוצג נ/1 המתייחס לטיפול תרופתי שצרך התובע בין השנים 2005-2007, מוצג נ/2 המתייחס לטיפול תרופתי שצרך התובע בין השנים 2009-2016; מוצג נ/4 המלמד על בדיקות שינה חוזרות שערך התובע בשנים 2009 ו-2010 בנוסף לאולטרסאונד בטן בשנת 2005 ולמיפוי עצמות בשנת 2007; לקלסר החומר הרפואי שצורף על ידי הנתבעת הכולל חומר רפואי רב מאוד המלמד על ביקורים חוזרים אצל רופאים ובמיוחד לתדפיס תורים של התובע (מוצג נ/17 שצורף לתיק המוצגים), המלמד על עשרות תורים וביקורים רפואיים במהלך השנים.

27. המומחה מטעם הנתבעת בתחום הרפואה הפנימית, גם הוא התייחס לחומר הרפואי בצינו שעל פי תדפיס המידע הרפואי ממערכת המחשוב של קופת החולים מכבי מתאריך 9/3/16, היו לתובע בין השנים 2005 (מועד הצטרפותו לקופה) ואילך עשרות רבות של ביקורים רפואיים ברפואת משפחה, מרפאת אחיות, מרפאת סכרת, מרפאת עור ומין, מרפאת עיניים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

אורתופדיה, פודיאטריה, ראומטולוגיה, רפואה תעסוקתית, קרדיולוגיה, כירורגית כלי גם, דיאטן, כירורגיה כללית, מחלות ריאה, מרפאה בריאטרית, כירורגיה פלסטית, פיזיותרפיה, רפואת שיניים ודימות.

על פי תדפיס ממערכת המחשוב של קופת חולים כללית מתאריך 13/3/16 היו לתובע בין השנים 1997-2004 (מועדים בהם היה חבר בקופה) ביקורים רפואיים רבים אצל רופא המשפחה, רפואה יועצת בתחומים: אלרגיה ואימונולוגיה, גסטרואנטרולוגיה, כלי גם, עור ועיניים. וכן בדיקות מעבדה. לדוגמא מפרט המומחה שבשנת 2001, לבדה ביקר התובע פיזית אצל רופא המשפחה למטרת מעקב וייעוץ רפואי (בנבדל מביקורים מנהלתיים או טלפוניים לחידוש תרופות) – 18 פעמים, בשנת 2002 – 7 פעמים, בשנת 2003 – 12 פעמים, בשנת 2004 – 14 פעמים וברבעון הראשון של 2005 – 7 פעמים.

בנוסף השתתף התובע בניסוי רפואי ב"מעקב צמוד" של פרופ' רז בהדסה, כפי שתועד בביקור ברפואת המשפחה ב- 21/12/2001. אף כי לא אותר מידע לגבי הניסוי או משך השתתפותו בו.

המומחה מוסיף ומפרט שעל פי תדפיס רפואי של בית החולים אסותא, מתאריך 20/3/16, עבר התובע בין השנים 2005-2014 מספר פעמים, סונאר בטן, מיפוי עצמות, בדיקת כלי דם, סי.טי. חזה, הערכה חוזרת במעבדת שינה והתאמת מכשיר CPAP.

באוקטובר 2013, עבר התובע ניתוח בריאטרי ובינואר 2014 ניתוח מוס.

המומחה מפרט עוד בדיקות מעבדה רבות שבוצעו לתובע במהלך השנים.

בנסיבות אלה, ובשים לב לבדיקת התובע, קבע המומחה, שמהמסכת העובדתית העומדת לפניו, עולה קשר רציף בין התובע והמערכת הרפואית (עשרות ביקורים לאורך השנים ברפואה ראשונית, רפואה יועצת, וחידוש תדיר של מרשמי תרופות, בצד בדיקות עזר רבות) ולפיכך נשללת מן היסוד ולחלוטין טענת הזנחה רפואית.

המומחה מציין עוד, שממילא אורחות חיים בלתי בריאים נמצאים באחריותו הבלעדית של כל אדם, ואולם הערכה יסודית של מצבו הרפואי דהיום, כפי שעולה מבדיקתו הגופנית, מלמדת על איזון מטאבולי טוב, מצב תפקודי גופני סביר בהחלט ורשימת תרופות התואמת את מצבו.

לאור נתונים אלה קבע המומחה שלא מתקיים קשר סביר של סיבה ותוצאה בין הטיפול ברפואה משלימה שניתן לתובע לבין הזנחה רפואית ממסדית שכלל לא התקיימה, לבין מצבו של התובע היום, או בכלל.

28. חוות דעת זו של הנתבעת, המפנה לשורת מסמכים רפואיים אובייקטיביים לחלוטין, נותרה

ללא מענה מטעם התובע, לא בבחינת חוות דעת משלימה מטעמו ולא בהתייחסות כלשהי בתצהירו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

בעדותו נשאל התובע על הדברים ואולם, לעומת הזיכרון הברור לפרטי פרטים של האירועים אצל הנתבעת, זכרונו נטש אותו בנוגע לעובדות קבלת הטיפול הרפואי על ידו – אביא את הדברים כלשונם –

- עו"ד בן גל: את התרופות שרשמו לך נטלת?
העד, מר ח.: לא זוכר.
- עו"ד בן גל: מי היו הרופאים שלך? אצל מי טופלת?
העד, מר ח.: לא זוכר, מאיפה אני זוכר?
- עו"ד בן גל: באיזה תדירות היית מגיע לביקורי רופא?
העד, מר ח.: לא זוכר, זה ירשם בצורה מפורטת ויוגש כעדות הזמה כנגד עדויות שהוגשו על ידי הנתבעת.
- עו"ד בן גל: אם אני אראה לך את רשימת ביקורי הרופא שלך, רשימה חלקית,
העד, מר ח.: אני אגיש רשימה מסודרת. כן. אמרתי שאני אגיש רשימה מסודרת, אין לי שום בעיה. אדוני מוזמן להגיש את זה לבית המשפט, אין לי התנגדות.
- עו"ד בן גל: בלום גבריאלי, ד"ר בלום היה רופא שלך?
העד, מר ח.: מאיפה אני זוכר?
- עו"ד בן גל: ד"ר אוריאלצקי נטליה?
העד, מר ח.: לא זוכר.
- עו"ד בן גל: לא זוכר. ד"ר דרשנסקי?
העד, מר ח.: רופאה שלי עד עצם היום, ד"ר דרשנסקי אני זוכר, רופאה שלי עד עצם היום הזה, כן.
- עו"ד בן גל: אני מבין. ד"ר דרשנסקי המליצה לך לעבוד ניתוח בריאטרי?
העד, מר ח.: כמה פעמים בזמנו, אני לא הסכמתי. הנתבעת מאוד התנגדה שאני אעבור ניתוח,
- עו"ד בן גל: יש לך איזושהי אסמכתה?
העד, מר ח.: אסמכתה, איזו אסמכתה? לא, אין לי.
- עו"ד בן גל: אסמכתה מה?
העד, מר ח.: שמשמכתה.
- עו"ד בן גל: גרץ מרינה?
העד, מר ח.: לא זוכר.
- עו"ד בן גל: לא. פיזיותרפיסט כהן אסף, עברת פיזיותרפיה?
העד, מר ח.: יכול להיות, היה לי פגיעות בקרסול, מאיזה תאריך זה?
עו"ד בן גל: 2014.
- העד, מר ח.: מאוד יכול להיות, אבל זה היה אחרי הטיפול.
- עו"ד בן גל: מיד. יש פה מקום שאתה מופיע כרופא המטפל,
העד, מר ח.: זה ממש מגוחך בעיני,
- עו"ד בן גל: נכון. עבדת פעם עם מכבי?
העד, מר ח.: בטח, עבדתי כפסיכולוג, כן.
- עו"ד בן גל: כן? עבדת כפסיכולוג.
העד, מר ח.: כן.
- עו"ד בן גל: אז למה זה מגוחך בעיניך?
העד, מר ח.: לא, כי אני לא רופא, מה זה למה זה מגוחך?
- עו"ד בן גל: לא רק רופאים יש פה, יש פה,
העד, מר ח.: הבנתי, אם אני מופיע כפסיכולוג, כן, אני מקווה שיש שם מטופל חסוי.
- עו"ד בן גל: מה זה?
העד, מר ח.: אני מקווה שיש שם מטופל חסוי.
- עו"ד בן גל: אתה ביקרת אצל עצמך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

העד, מר ח. : מה?
 עו"ד בן גל : תתפלא.
 העד, מר ח. : לא יכול להיות.
 עו"ד בן גל : לא יכול להיות.
 העד, מר ח. : תראה לי, אני אשמח מאוד לראות שביקרתי בעצמי וטיפלתי בעצמי, ממש אשמח לראות את זה.
 עו"ד בן גל : אני אראה לך. זה קיים בפני בית המשפט.
 העד, מר ח. : זה קיים, תראה אסמכתה.
 עו"ד בן גל : כמה פעמים היית אצל ד"ר טרשנסקי? באיזו תדירות?
 העד, מר ח. : לא זוכר.
 עו"ד בן גל : לא זוכר.
 העד, מר ח. : לא.
 עו"ד בן גל : בריפוי ועיסוק,
 העד, מר ח. : דרך אגב, יש גבול לחקירה הנגדית או שזה נמשך,
 כב' הש' : שהיא תעבור את הגבול הסביר והרלוונטי אז אני אעיר.
 העד, מר ח. : תודה לגברתי, גברתי תשמור על בריאותי, כן, תמשיך.
 כב' הש' : מטבע הדברים חקירה נגדית היא,
 עו"ד בן גל : גברתי, אנחנו בהחלט מנסים להתקדם בקצב מאוד מהיר בהתחשב בתשובותיו הכנות של העד. טופלת בריפוי ועיסוק?
 העד, מר ח. : תלוי מתי.
 עו"ד בן גל : תלוי טופלת?
 העד, מר ח. : תלוי מתי.
 עו"ד בן גל : שאלה של כן ולא, מה זה מתי?
 כב' הש' : טופלת?
 העד, מר ח. : כן.
 עו"ד בן גל : כן טופלת, מתי טופלת?
 העד, מר ח. : לא זכור לי."

פרוטוקול מיום 25/10/18 עמ' 131 שורה 32 ואילך.

29. עדות המומחה מטעם התובע השאירה רושם לא מקצועי וזאת בלשון המעטה. המומחה טען שהסתמך בחוות דעתו על מסמכים רפואיים שהיו לפניו, ואולם לא זכר סדר גודל של המסמכים שהיו לפניו, והבהיר שהסתמך גם על דבריו של התובע שלא פנה לרפואה קונבנציונלית ובלשונו: "... ואני קיבלתי את הרושם וזה בעיקר משיחה איתו שהוא נאמר לו שלא צריך ללכת למקומות כאלה [מרפאת סכרת – א' מ'] כי הטיפול שהוא מקבל ממישהו אחר הרבה יותר טוב" (שם, עמ' 83, שורות 27-29) ובהמשך "אני מדבר גם על התוצאות של הטיפול והקשר הסיבתי בין זה לבין העובדות שקיבלתי ותוארו על ידי התובע.... כן. אני כותב בפירוש שזה מבוסס על התצהיר שלו" (שם, עמ' 70, שורות 22-23, 28).

המומחה שכתב את חוות הדעת בספטמבר 2013, גם לא ידע על כך שהתובע מתעתד לעבור ניתוח בריאטרי באוקטובר 2013. וזאת כאשר לפי מסמך רפואי מהמרכז לטיפול בהשמנת יתר מתאריך 26/11/12 (נ/5), כבר במועד זה נבחנת התאמתו של התובע לניתוח, ומבוצעות לו שרות בדיקות המלמדות שאין מניעה לניתוח לרבות א.ק.ג, אולטרסאונד בטן עליון, צילום ושט וקיבה, תפקודי ריאה, מבחן מאמץ, אקו לב, יעוץ רפואי ריאות, סי.טי חזה ובדיקה גופנית ופסיכיאטרית. בתאריך 13/10/13 עובר התובע את הניתוח (נ/3), זמן קצר לאחר מתן חוות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הדעת. כאשר על כל אלה ועל מצבו הרפואי התקין של התובע באותה עת וכשירותו לעבור את הניתוח אין מילה וחצי מילה בחוות הדעת. גם בהקשר זה, ניכר שהתובע לא מסר את הדברים כהוויתם למומחה, ונדמה שאין לו להלין אלא עצמו, כאשר עולה מהתנהלות שיטתית זו שמדובר באדם שיש קושי לסמוך על דבריו, כאשר ניכר שאלה מונעים מהמטרות שעומדות מאחוריהם.

המומחה הסכים בעדותו שכפי שכתב בחוות הדעת היה צריך לשקול ניתוח בריאטרי בזהירות (שם, עמ' 72, שורות 2-3) ובסופם של דברים, חזר בו וטען "אני לא אמרתי שהוא לא מטופל, אני אמרתי שהוא לא מאוזן" (שם, עמ' 74 שורה 21). המומחה השיב שאם התובע היה אומר שהוא בתהליך של ניתוח היה כותב זאת. המומחה עוד הוסיף שהיו לו שיחות מעמיקות עם התובע ולא התרשם מאדם לחוץ מאוד (שם, עמ' 78 שורה 30).

30. לאחר שהסתיימה שמיעת הראיות בתיק, וכאשר התובע הבין שגרסתו אינה עומדת לנוכח הראיות שהובאו, הגיש שורת בקשות ובין היתר השהיית ההליך עד לבירור מצבו הרפואי, שוב בהסתמך על חוות דעת של ד"ר רסין, מינוי מומחה בתחום הרפואה הפנימית מטעם בית המשפט, והוספת תצהיר שיתייחס לביקורים הרפואיים של התובע במהלך השנים. בקשות אלה נדחו בשים לב לשלב בו נמצא ההליך ולמהותן (ראו החלטות מתאריכים 12/4/19, 17/5/19, 4/6/19, ראו החלטה בבקשות רשות ערעור ברע"א 32964-04-19 י.ח. נ' ו.א (19/6/19) על ההחלטה שלא להשהות את ההליכים בתיק). ההחלטות מדברות בעד עצמן ואין צורך להוסיף.

31. השורה התחתונה היא, שהתובע לא נתן כל הסבר סבירה לסתירה המהותית המסתמנת מן המסמכים האובייקטיביים המלמדים על טיפול רפואי רציף, מהותי לאורך השנים לבין טענותיו כי בשל הנחיות הנתבעת לא טופל. גם אם אניח שחלק מן הביקורים הרפואיים במהלך השנים, הם ביקורים מנהלתיים ללא נוכחות או לצורך חידוש מרשמי תרופות, וכי התובע לא לקח את חלק מן התרופות שנרשמו לו – ניתן לקבוע באופן ברור וחד משמעי על פי המסמכים הרפואיים שהתובע היה בטיפול רפואי רציף בתחומים שונים לאורך כל שנות הטיפול אצל הנתבעת, לא נמנע ממנו טיפול או עצה כלשהם. ככל שהתובע בחר שלא להפסיק לעשן ולא לשמור על משקל תקין, דבר שלא אפשר עריכת ניתוח בריאטרי באותה תקופה, הרי שאין הוא יכול לגלגל זאת על הנתבעת. התובע לא טען אצל אף רופא מהרופאים הרבים שראה במהלך אותה תקופה שהוא מטופל בטווינה, סומך על הטיפול ומשכך מעדיף שלא להיות מטופל ברפואה הקונבנציונלית. התובע לא טען בשום פרום או אצל גוף רפואי כלשהו, כי מאן דהוא המליץ לו שלא לעבור ניתוח בריאטרי. מדובר באדם וורבלי, שנון, בעל ידע ברפואה שלא תועד כי פקפק ולו פעם אחת ברפואה הקונבנציונלית שצרך בהיקף גדול לאורך התקופה כולה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

32. אף שהדבר לא נזכר בתצהיר העדות הראשית מטעם התובע, התובע מסר למומחה מטעם בית המשפט שהנתבעת התנגדה שיעבור בריאטרי והטיח בנתבעת שיעצה לו שלא לעבור ניתוח בריאטרי. הנתבעת השיבה, שבשום פנים לא אסרה על התובע לקבל טיפול קונבנציונלי ואולם ציינה, אכן במצב הבלתי מאוזן שהיה בו לאורך השנים סברה שניתוח בריאטרי עשוי להיות מסוכן בשבילו והביעה דעתה בעניין. המומחה מטעם התובע, ד"ר רסין, אישר, כי ניתוח בריאטרי עשוי להיות מסוכן במצב לא מאוזן ויש להעריך את מצב המטופל. מן המסמכים הרפואיים שהוצגו עולה, שניתוח בריאטרי אושר לתובע רק לאחר בדיקות רפואיות רבות, הערכת מצבו הפסיכולוגי והערכה כי יכול לעמוד בו.

כמפורט כבר לעיל, גרסתו של התובע נסתרת בראיות שהוצגו. ניתן לקבוע באופן ברור שהתובע קיבל טיפול קונבנציונלי מקיף לאורך השנים, פנה למערכת הבריאות, נבדק בתחומים שונים וצרך תרופות. משכך טענתו שהנתבעת אסרה עליו טיפול כזה אינה יכולה להתקבל. גם הטענה שאסרה עליו לעבור ניתוח בריאטרי, אינה מהימנה, לכל היותר, הביעה דעתה בעניין, בעקבות שיחה, דעה שהייתה נכונה לשעתה. מכל מקום, פרט לנתבעת התובע היה מטופל על ידי שורת גורמים מקצועיים חלקם מתמחים בתחום, כך שדעתה של הנתבעת, הייתה לכל היותר אחת מיני רבות. כמפורט כבר לעיל, אין בחומר הרפואי כל התלבטות של התובע בנוגע לעריכת ניתוח, טענה או הסבר מצידו שמאן דהוא אסר או יעץ לו לא לעשות כן. המסקנה המתבקשת היא, שמחדליו של התובע לטיפול בבריאותו לאורך השנים לא יכולים לעמוד לפתחה של הנתבעת.

יצויין עוד, שבמהלך עדותו חזר התובע מהגרסה הנחרצת בתצהירו בנוגע לטענה שהנתבעת מנעה ממנו טיפולים קונבנציונליים והתרכז רק בניתוח הבריאטרי, דבר שכלל לא הזכיר בתצהיר –

"עו"ד רז שפילר:	אתה ציינת בסעיף 45 שהיא אסרה עליך לטפל טיפולים קונבנציונליים בעצמך,
העד, מר ח.:	היא אסרה לי עלי לעבור ניתוח בריאטרי.
עו"ד רז שפילר:	רק ניתוח בריאטרי?
העד, מר ח.:	זה היה בעיקר, היא אמרה לי יש, יש, היא יודעת שזה יכול לגרום לי נזקים מאוד קשים, ממליצה לא לעשות את זה ועל הרופאים הכללים היא דיברה בכזה זלזול.
עו"ד רז שפילר:	זאת אומרת זה לא שהיא אמרה לך תשמע, אתה את התרופה, את האינסולין לא לוקח,
העד, מר ח.:	לא, לא, לא,
עו"ד רז שפילר:	זאת אומרת בכל התרופות האלה היא לא נגעה,
העד, מר ח.:	היא לא נגעה, גם אני לא נגעתי. מה? לקחתי, עבדתי על אוטומט.
עו"ד רז שפילר:	בסדר, אז מה שאנחנו מדברים זה רק שהיא אמרה לך לטענה ניתוח בריאטרי הוא מסוכן.
העד, מר ח.:	לא, היא אמרה לי גם לטעמה, לא רק, היא אמרה לי לטעמה כל הטיפולים הרפואיים האלה שווים לתחת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

עו"ד רז שפילר: כן, אבל היא לא אמרה לך לא לקחת. היא אמרה לך אל תיגע באינסולין?
 העד, מר ח.: לא, הינה פה אני יכול להיות ספציפי, היא לא אמרה לי אל תיקח יותר אינסולין.
 עו"ד רז שפילר: אוקי.
 העד, מר ח.: אבל היא כן אמרה לי קח חלב נאקות, אני אביא לך, זה יהיה טיפול טוב בסוכרת, זה היא כן אמרה. חלק נאקות, ואו.
 עו"ד רז שפילר: נכון, אבל היא לא התנתה את זה בהפסקת אינסולין.
 העד, מר ח.: היא לא התנתה, אמרה לי שזה יותר טוב, אבל היא לא הביאה לי בסוף חלב.
 עו"ד רז שפילר: אז אתה המשכת בסוף עם האינסולין.
 העד, מר ח.: נו מה לעשות?
 עו"ד רז שפילר: כלום. מה שצריך צריך. אז רגע, אז אני לא מצליחה להבין את הסעיף 46 ואני אקריא לך אותו,
 העד, מר ח.: בבקשה, תקריאי לי אותו.
 עו"ד רז שפילר: כי זה לא מתאים לי, מה לעשות? עכשיו אמרת בעצם שהיא לא התערבה בטיפול בקונבנציונאלי הרגיל.
 העד, מר ח.: היא כן התערבה, היא הייתה נגד.
 עו"ד רז שפילר: הייתה נגד, אבל היא לא אמרה לך להפסיק אותו.
 העד, מר ח.: היא לא אמרה לי להפסיק אינסולין, נקודה. היא הציעה במקום זה חלב נאקות.
 עו"ד רז שפילר: אבל אתה כתבת כזה דבר בתצהיר שלך, למשמע הדברים נזעקה הנתבעת ואסרה עלי באופן נחרץ כל פנייה לקבלת עזרה ו/או טיפול רפואי קונבנציונאלי מכל סוג שהוא.
 העד, מר ח.: טוב, זה ממש הקצנה.
 עו"ד רז שפילר: זאת הקצנה.
 העד, מר ח.: כן."

עמ' 167 לפרוטוקול מתאריך 25/10/2018 שורה 29 ואילך.

נדמה שכל מילה נוספת מיותרת.

שליטת התובע בהתנהגות ובעולם המושגים של BDSM

33. כזכור הטרידה הסוגיה, הכיצד תיאורים כה מפורטים העולים על כל דמיון, יכול שאינם אמת. התשובה מצויה, בין היתר, בעולמו של התובע, עיסוקיו והעדפותיו בנוגע ליחסים שבין שני המינים וזאת ללא כל קשר לנתבעת.
34. תביעתו של התובע נפתחה, בתיאור המושג BDSM ואין אלא להביא דברים בשם אומרם (ההדגשות במקור) –

"BDSM הם ראשי תיבות מאנגלית שנהוג לתעתק לעברית כבי-די-אס-אס או בדס"מ ופירושים קשירה וסאדו-מזוכיזם, אך מקובלת גם משמעות רחבה יותר הכוללת גם שליטה וכניעות. זוהי פאראפיליה הכוללת התנהגות מינית ישירה ועקיפה שבה משחק תפקידים או סגנון חיים הכולל כמרכיב מרכזי, הפעלת כוח, כאב ושליטה לצד כניעות והשפלה. ל-BDSM בנות גוון רבות המשקפות את טעמים והעדופותיהם של הנוטלים בקשר כזה חלק. (מתוך הערך – סאדו מזוכיזם בויקיפדיה)"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

35. במהלך ניהול ההליך, בשלב ההליכים המקדמיים, העלתה הנתבעת טענה שהתובע עוסק ב-BDSM וביקשה חשיפת תיבות מייל בהם עושה התובע לכאורה שימוש שלטענתה יש בהן כדי להוכיח את טענה זו. בדיון קדם המשפט שהתנהל בתאריך 6/4/16 נדונה בקשת הנתבעת. ב"כ התובע טען שחשיפת תיבות מייל אינה נחוצה והבהיר: **"לא טענו שהתובע לא נוטל חלק בהתנהגות מינית בתחום BDSM אנחנו לא הסתרנו את זה, רק לטענתנו זה לא רלוונטי"** ובהמשך **"לצורך התיק אני אומר שהאיש מנהל יחסי BDSM"** (ראו פרוטוקול מאותו יום וכן בקשה לתיקון פרוטוקול מתאריך 10/4/16, במסגרתה ביקש ב"כ התובע להעמיד את הדברים שנכתבו בפרוטוקול על דיוקם והציטוט כאן הוא לאחר הדיוק). בשים לב להצהרות אלה, לא עמדה הנתבעת על הבקשה לקבל את הצו לחשיפת תיבות המייל ולא ניתנו צווים בעניין. יש לציין שהתובע נכח בדיון ומכאן שאין ספק שהדברים נאמרו על דעתו.
36. בתצהיר המקדים של התובע, ובתצהירו בתיק זה לא מתייחס התובע כלל לסוגיות אלה ואולם למומחה מטעם בית המשפט מסר התובע, שהנתבעת ידעה על הנטייה שלו לשתלטנות נשית וניצלה זאת. התובע מסר למומחה שאינו פעיל באתרים או מקומות של סאדו מאזוכיזם והמומחה מצטט **"שום פעילויות של SM, היו לי פנטזיות על שליטה נשית, תמיד הידידות שלי היו שתלטניות, אבל היא עשתה ABUSE של הצורך שלי בשתלטנות, היא חצתה את הגבולות"**. המדובר בסתירה חזיתית בין מה שנמסר לבית המשפט מטעם בא-כוח התובע, בנוכחות התובע, במטרה למנוע חשיפת תיבות מייל, לבין מה שנמסר למומחה מטעם בית המשפט, במטרה להצדיק את התנהגותו ולהסביר את התנהגות הנתבעת. שוב המסקנה הבלתי נמנעת המתבקשת היא שמדובר במי שיאמר ויעשה מה שישרת את מטרתו באותו הרגע.
37. מטבע הדברים הנושא עלה בחקירתו הנגדית של התובע. התובע נשאל אם ביקר במועדוני BDSM והשיב שביקר בזמנו אולי פעם פעמיים בדנג'אן וזאת בתקופה שהנתבעת טיפלה בו. לדבריו **"היא ידעה על מי אני ומה אני... סיפרתי לה, דיברנו על זה חופשי"** (פרוטוקול מתאריך 25/10/2018, עמ' 122, שורות 5, 7). כאשר נשאל התובע על פעילותו באתרי BDSM והתבקשה התייחסותו לקטעים שלכאורה רשם, התערער לפתע זכרונו והתובע הרבה להשיב שאינו זוכר. לא למותר להפנות לדברים כלשונם -

"עו"ד בן גל: מועדוני BDSM היית?
העד, מר ח.: אולי פעם או פעמיים בדנג'אן בזמנו,
עו"ד בן גל: בדנג'אן?
העד, מר ח.: אבל לא, לא ביקרתי שם בתדירות.
עו"ד בן גל: בבלום?
העד, מר ח.: בלום אני לא יודע מה זה.
עו"ד בן גל: לא יודע מה זה.
העד, מר ח.: לא. מה זה בלום? סליחה.
עו"ד בן גל: לא יודע, אני שואל אותך.
העד, מר ח.: אני לא יודע,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

- עו"ד בן גל: פעם אמרו לי שיש כזה מועדון, יכול להיות שסגרו אותו.
העד, מר ח.: אין לי מושג.
עו"ד בן גל: הדנג'אן עוד פתוח?
העד, מר ח.: אין לי מושג. אבל זה בתקופה שהנתבעת טיפלה בי.
עו"ד בן גל: אוקי.
העד, מר ח.: כלומר היא ידעה על מי אני ומה אני.
עו"ד בן גל: איך היא ידעה?
העד, מר ח.: סיפרתי לה, דיברנו על זה באופן חופשי.
עו"ד בן גל: כן?
העד, מר ח.: כן.
עו"ד בן גל: טוב. יש לך ניק באתרי BDSM?
העד, מר ח.: לא, ממש לא.
עו"ד בן גל: לא השתתפת באתרי BDSM,
העד, מר ח.: לא, ראיתי מה שהבאת, אין לי מושג מי שתל את זה שם, גלשתי אולי פעם או פעמיים באתר BDSM, אני לא בטוח במה שאדוני כתב. אם אדוני יגיש,
עו"ד בן גל: ראית את הנספחים?
העד, מר ח.: ראיתי, כן. אבל אם אדוני רוצה להגיש אז אני אזמן עדות הזמה.
עו"ד בן גל: אוקי, אני אפנה אותך פשוט,
העד, מר ח.: אדוני יראה לי את התמונות,
עו"ד בן גל: אני אראה, אני אראה, בהחלט.
העד, מר ח.: עכשיו, אם אני לא מסכים לתוכן הספציפי, אני יכול להתנגד?
עו"ד בן גל: כן, בוא תסתכל ותגיד לי מה אתה טוען לגבי המסמך ואני, לגבי המסמך הספציפי,
העד, מר ח.: המסמך הספציפי שהוא מראה לך.
העד, מר ח.: כי באופן כללי אמרתי שכן, אבל אני רוצה לראות, הצילומים שלו אני לא בטוח,
עו"ד בן גל: לא בטוח. אני רוצה, אני רוצה להקריא לך משהו, משהו כזה,
העד, מר ח.: תקריא, תקריא, תקריא,
עו"ד בן גל: רקע פסטיבל כפר בלום חגג השנה את שנתו ה-20 בפסטיבל, מופיעים הרכבים קטנים המנגנים מוזיקת קמרי. בפסטיבל קהל מאזינים המתכנס מידי שנה, הקהל מאוד הומוגני, חילוניים, כבר במופע הראשון היה ברור מי המין השולט, הפסנתרנית הסולנית, מוכר לך הטקסט הזה?
העד, מר ח.: לא,
עו"ד בן גל: לא מוכר לך?
העד, מר ח.: לא. מכאן אדוני לקח את בלום? מכפר בלום?
עו"ד בן גל: בטח,
העד, מר ח.: כפר בלום, שנייה, אני רוצה להסביר, פסטיבל כפר בלום זה שנים עבדנו, כאילו אנחנו, זה פסטיבל למוזיקה קמרית שהיינו הולכים ונהנים כל שנה.
עו"ד בן גל: מי זה היינו הולכים?
העד, מר ח.: אז שהייתי נשוי לאשתי.
עו"ד בן גל: וכתבת באיזה מקום פעם?
העד, מר ח.: לא זכור לי, ממש לא.
עו"ד בן גל: לא זכור לך.
העד, מר ח.: לא.
עו"ד בן גל: הסולנית ירבה בגאון ליד פסנתר כאשר מנחה הפסטיבל רוכן לידה וכמו שוליה נאמן מחליף עבורה את התווים. אותה פסנתרנית נעולה בסנדלי עקב לנים הכתה בעוז ברגלה בדושת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הפסנתר ורק אני הצטערתי שאין אני במקום אותה דושה. מיד בסיום הקונצרט עמדו שלושת נגני ההרכב בשורה, הרכינו ראשיהם כמשרתים נכנעים וחיכו עד שהסולנית תעבור. ראשם הונף בגאווה אל על, אותו מחזה חזר שוב ושוב בפסטיבל במשך השנים.

העד, מר ח. : זה מזכיר את מערכת יחסי עם הנתבעת גברתי. עו"ד בן גל :

אני שמח שהיא מביאה סימוכין. : העד, מר ח. :

למחרת הגעתי לחזרה לפני קונצרט. כמובן שמי שמנהיג את ההרכב היא בחורה צעירה ואסרטיבית המחלקת פקודות לחבריה הנגנים, בנועם היא פונה לאחד מחבריה, מנופפת לעברו בקשת הכינור הרבה יותר ברגש. בנועם הנזוף מרגיש הרבה יותר רגש, רק חסר היה שהיא תמשיך את התנועה ותצליף בנועם כדי שהסצנה תהיה מושלמת. אותה נגנית גם חלצה את כפכפיה וכפות רגליה היפות פרצו להן במחול משל עצמן לצלילי המוזיקה.

העד, מר ח. : ואו, איזה תיאור לירי.

אתה כתבת את זה? : עו"ד בן גל :

לא זכור לי, ממש לא. : העד, מר ח. :

לא? : עו"ד בן גל :

העד, מר ח. : לא, אבל התיאור עצמו, אדוני, אם אדוני יאפשר לי לענות אני

אענה. גם אם לא כתבתי, התיאור מוצא חן בעיני, זה הכול. גם ולא, לא, לא אני כתבתי, אבל,

השתמשת פעם בניק אדום לרגליך? : עו"ד בן גל :

לא זכור לי ולא, : העד, מר ח. :

לא זכור לך. בוא תעבור רגע, : עו"ד בן גל :

אני אעבור, : העד, מר ח. :

על מבחר הציטוטים. : עו"ד בן גל :

גברתי, לא, : העד, מר ח. :

תקרא, תקרא, : עו"ד בן גל :

מתאריך, : העד, מר ח. :

2004 כולם. : עו"ד בן גל :

2004? : העד, מר ח. :

כן. : עו"ד בן גל :

עבר זמן. : העד, מר ח. :

כב' הש' : אדוני מכיר את זה? אדוני יודע? מה אדוני, מה התגובה?

העד, מר ח. : לא, התגובה שלא, לא זוכר, לא יודע ואני אשאל את הנתבעת

אם היא ידעה שאני אוהב להיות אדון לרגליהם של אנשים.

טוב. אני אבקש להגיש. : עו"ד בן גל :

אתה רוצה להגיש? : כב' הש' :

כן, בוא נתקדם. : עו"ד בן גל :

כב' הש' : מה זה? מאיפה זה? מה זה המסמך הזה?

העד, מר ח. : אתר אינטרנט שנקרא הכלוב גברתי. אתה מכיר את האתר?

העד, מר ח. : לא זכור לי."

(פרוטוקול מתאריך 25/10/18 עמ' 121 שורה 22 ואילך).

הדברים בחקירתנו של התובע צוטטו, מתוך פרסומים, שפרסם אדם שבתר בכינוי "הדום לרגליך (נשלט)" ונהג לפרסם דברים בפורום ייעודי לחובבי BDSM (המסמכים הוגשו וסומנו 25-). מתוך אותם פרסומים, רובם ככולם משנת 2004, עולים פרטים המאפשרים לקבוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

שהמפרסם, הוא למעשה התובע: כך לדוגמא, המפרסם מתאר שהתייתם בגיל צעיר, שגר בקיבוץ, ששירת בגולני, שהוא אוהד הפועל, שביקר בפסטיבל כפר בלום, שהוא אוהב להיות נשלט ושרגליים של אשה על צווארו מרגיעים אותו (ראו התיאור בעמוד הראשון בנ/25) – כל אלה פרטים שהתובע אישר בעדותו שהם נכונים לגביו, עד כי ניתן לקבוע שיש מספיק נסיבות המאפשרות לקבוע שאכן הכותב הוא התובע.

38. הווה אומר, הוכח שעולם ה-BDSM מוכר לתובע, ניכר שעל אף הפערים בזכרוננו בעת עדותו, התובע מתעניין ופעיל בתחום ואין אלא לשוב ולהפנות להצהרות בא-כוחו בפרוטוקול, הצהרות, שנועדו למנוע עיון בכתובות מייל שיוחסו לתובע. המסקנה המתבקשת היא שלתובע הכלים, הידע, והנגישות, לתאר סיטואציה רגילה לגמרי של טיפול בטווינה כמהלך של יחסי שולטת-נשלט, מבלי שמושא התיאור בכלל ידע על אופן החשיבה של התובע וכיצד הוא רואה בדמיונו או במאווייו את הטיפול. טענת התובע שהנתבעת ידעה שהוא "חובב שליטה" ומשום כך פעלה כפי שפעלה, לא הועלתה בתצהיר המקדים וגם לא בתצהירו של התובע, הטענה הועלתה בפני המומחה מטעם בית המשפט, כטענה כבושה, מתוך ניסיון להסביר את האירועים. התובע כלל לא הוכיח טענה זו. הנתבעת הכחישה את הדברים מכל מכול ואין כל סיבה להעדיף את גרסתו של התובע על גרסתה.

39. לכל האמור עד כאן, מצטרפת העובדה שלגרסת התובע אין כל חיזוק.

העדר חיזוק או סיוע לגרסת התובע

40. כמפורט כבר לעיל, עדותו של התובע הייתה ונותרה עדות יחידה של בעל דין, לא רק שמדובר בעדות יחידה, אלא שתצהירו כללי, נמנע מלנקוט בזמנים, נמנע מלמקד סיטואציות אלא מתאר באופן גורף את האירועים בניגוד לתיאורים אחרים בהם התמקד באירועים שהיו בחמש השנים האחרונות של הטיפול.

התובע טען שהמטפלת הקודמת שהפנתה אותו לנתבעת ידעה על מה שקורה. חרף האמור, התובע שתכנן לפרטים את התלונה במשטרה, נתמך בתצהיר ובחוות דעת משפטית בעת הגשת התלונה, העיד שלא מסר את פרטי העדה למשטרה כמי שיכולה לאשש את גרסתו. התובע גם לא ביקש לזמן את העדה להליך כאן (על אף שהתייחסתי להעדרה בהחלטה אודות הטלת ערובה שנתנה לאחר הגשת הראיות), אלא נזכר להגיש בקשה בעניין רק בשלהי ההוכחות. כמובן שבעת הזו לא היה כל מקום להתיר לו לעשות כן ולא בכדי בקשת רשות ערעור על החלטתי בהקשר זה בעניין זה נדחתה (ראו החלטה בתיק מתאריך 12/12/18 ורע"א 31624-01-19 י.ח. נ' ו.א. (4/3/19)).

סופו של דבר, נותרה עדותו של התובע כעדות יחידה, בעייתית, של בעל דין, שנמנע מהבאת ראיות שיכלו לסייע לגרסתו. הימנעות זו פועלת נגד גרסתו של התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

41. התובע טען שהציורים שמסר לנתבעת מחזקים את גרסתו. אין מחלוקת שהתובע מסר לנתבעת שני ציורים שנערכו במחשב.

התובע טען בתצהיר עדות ראשית מטעמו, כי הנתבעת דרשה ממנו לצייר אותה באופן שיביע את העליונות שלה ולמסור לה את הציורים. התובע טען כי בהתאם לדרישה זו נתן בידי הנתבעת "שני ציורים מעשי ידיו". בציור אחד נראה התובע לטענתו עושה לנתבעת מסאגי בכפות רגליה ובציור השני נראית הנתבעת כנסיכה מצרית שהתובע הוא משרתה הכורע ברך לפניו (סעי' 22 בתצהיר).

בניגוד לנטען בתצהירו שהציורים הם מעשי ידיו, בעדותו דווקא טען שהציורים הם לא מעשי ידיו והלך במיוחד למכון להזמין אותם -

<p>מה זה הציורים האלה? אתה ציירת אותם? לא, אני הלכתי למכון, נדמה לי גברתי פה למיטב זיכרוני, מכון אבני, אני ציירתי בבדיקה, שמתני מודעה אני זקוק לציורים, הנתבעת ביקשה ממני לצייר אז שאני עושה לה מסז' בכפות הרגליים באי טרופי ושאני הולך לשוק, הלוא היא מאוד הרחיבה כמה היא הייתה כל מיני דברים, בין היתר נסיכה. שאני הולך לשוק, שאני עבד שלה, העבד החתיך שלה, אני לא יודע איך היא ראתה חתיך ככה שמן, אבל לא משנה, נשאר את זה לה, שעושה לה קניות ומבשל לה. הציורים הם מתארים את זה, בדיוק את מה שאני תיארתי בתצהירי בעל פה והם הוגשו לבית המשפט, נכון? אם לא אני אגיש אותם". (עמ' 109 לפרוטוקול מיום 25/10/18 שורות 27 ואילך).</p>	<p>"עו"ד בן גל: העד, מר ח.:</p>
--	---

שוב התובע משנה גירסתו בלי להניד עפעף, מבלי שניתן לקבוע איזה גרסה היא הנכונה - האם אכן מעשה ידיו או מעשה מכון?.

מכל מקום, הנתבעת הסבירה בתצהירה שהתובע נהג להרעיף חיבה על הסובב אותו ולהשתמש בכינויי חיבה כמו "אלילה", "פיפיה", "עוצמתית", "מדליקה", "מדהימה" וכי ראתה בכך לא יותר ממטבע לשון (סעיף 20 לתצהיר) ובאשר לציורים, טענה שלא נעשו לבקשתה, שהמדובר בלא יותר משרבוטים ילדותיים במחשב ולא ייחסה להם שום חשיבות (סעיפים 20, 38 לתצהיר).

הציורים הוגשו וסומנו נ/23 ו- נ/24 – בציור האחד כתב התובע ל"(-) האלוהית בהערצה מי" (השמות הושמטו) ובציור השני אומרת לו הנסיכה "לך צא השוקה הבא שני אוזים" אחול שקשוקה!" ומפיו של האדם שבציור נאמר "בשבילך הנסיכה עד קצה השוק ובחזרה".

עיון בציורים אכן מלמד שהמדובר בשרבוטים במחשב שניתן להגדירם כילדותיים, לא מדובר בעבודה מקצועית כלשהי, ולכן טענת התובע שנעשו במכון לבקשתו אינה הגיונית, ומכל מקום אין בהם כדי לתמוך בגרסתו אלא לכל היותר בהלך מחשבתו ואולי מאווייו כלפי הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

דווקא גרסת הנתבעת בנוגע לאופי דיבורו והתבטאותו של התובע, מקבלת חיזוק מפרסומים אחרים של התובע, אודות טיפולים וחוויות שעבר (נספח ו' לתצהירה של הנתבעת) – כך לדוגמא בתמונה שפרסם התובע בפייסבוק, בה נראה התובע עושה מסאג' הוא כותב (השמות בצ'יטוטים כולם הוחלפו בראשי תיבות) "התרגול הקסום של יום שישי עם האלילה ע.ש. המדהימה ו- א' המתוק. בתמונה אני מחרבש לס' את הצ'י". לתמונה אחרת מגיב התובע: "אלילה עוצמתית ויפיפייה" ובמקום אחר פרסם התובע: "בחזרה מסדנת סופשבוע שיאצו ר' בג' ח' אנשים מקסימים, סדנאות מעולות ואחת אלוהינו-ש' המדהימה. היה כיף ומעשיר. בעיקר אהבתי את חברתם של הקולגות הצעירים שחלקם בני כיתתי וחלקם משלוחות אחרות ושנים מתקדמות. היה כיף בלתי רגיל, מאוד מעשי ומהנה, מצפה לעוד כיף מהלימודים האלה".

משמע גם כלפי אנשים שלא הפכו את התובע לעבד, מתבטא התובע במילים מאדירות, מה שמלמד שזו אכן דרך התבטאותו.

אינני מוצאת שהציורים מהווים ראיה מחזקת בנוגע להתנהגות הנתבעת, אלא לכל היותר בנוגע להלך רוחו של התובע כלפיה.

42. התובע חזר ואזכר את בדיקת הפוליגרף שעבר במטרה לחזק את גרסתו, הבדיקה גם מוזכרת בחוות הדעת מטעמו. אלא שבדיקת פוליגרף אינה קבילה במסגרת הליך אזרחי וזאת לא בכדי. מהימנותה של בדיקה כזו מוטלת בספק ואין בה כדי להוות אמת מידה להכרעה אלא אם הצדדים מסכימים אחרת. הדברים הם בבחינת קל וחומר בנסיבות התובע דן, שהינו אדם מתוחכם, מורכב וחסר גבולות במובנים מסויימים - על אחת כמה וכמה שלא ניתן לסמוך על מהימנות בדיקת פוליגרף ואין בה כדי לחזק את ראיותיו.

לעניינינו חשוב שבא כוח התובע שצרף את הבדיקה לראיותיו, התנצל לנוכח בקשת הנתבעת להוציא את הבדיקה מן התיק והודיע שהדבר נעשה בטעות ואף ביקש שהתובע לא יחוייב בהוצאות, וגם לו היה ברור שהבדיקה אינה יכולה להיות חלק מן הראיות (ראו הודעת ב"כ התובע מתאריך 24/9/17 - "הח"מ מצר על צירוף המוצגים נ/23 ו- נ/24 [בדיקת הפוליגרף וחוות דעת משפטית – א' מ'] אשר צורפו בהיסח הדעת, בתום לב ושלא במזיד... משכך ומטבע הדברים לא יתנגד הח"מ להוצאתם מתיק המוצגים... משכך הם פני הדברים ומשמדובר באמת ובתמיד בטעות בתום לב ובהיסח הדעת יתבקש בית המשפט שלא להשית על התובע הוצאות בגין אותה שגגה ולחילופין לעסוק במצטבר בשאלת ההוצאות בסיום ההליך ובהתאם לתוצאותיו").

43. לכל האמור עד כאן אוסיף, שהתובע גם נמנע מהצגת תיק המשטרה. במהלך הדיון אף הסתבר שהחומר לא גולה במסגרת גילוי הראיות בין הצדדים. התובע אומנם התלבט אם להגישו בעת שלב שמיעת ההוכחות ואולם כמובן שלו רצה להסתמך עליו, חובתו הייתה להגישו במסגרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

ראיותיו ולא כ"מקצה שיפורים" רק לאחר הערות בית המשפט בדיון. מכל מקום, ההנחה היא שגם בחומר בתיק המשטרה לא היה דבר שיסייע בידי התובע, מה גם שהתוצאה של סגירת התיק, לאחר שגרסת התובע נבדקה כדבעי, לרבות פגישה שנערכה בין התובע לבין פרקליט בפרקליטות הפלילית במטרה לאפשר לו להציג את גרסתו ואפילו לאחר בג"ץ שהגיש התובע על סגירת התיק, מדברים בעד עצמם.

44. העולה מן המקובץ, גרסתו של התובע הייתה ונותרה עדות יחידה של בעל דין, עדות שנפלו בה סתירות המושפעות בחלקן גם מהתנהלותו של התובע במישורים אחרים של חייו. בהקשר זה גם לא למותר להתייחס להסתבכותו של התובע בפלילים כמו גם להתנהגות אובססיבית במידה מסוימת כלפי הנתבעת גם לאחר סיום הקשר הטיפולי, שוב התנהגויות התורמות למסקנה שקשה ליתן אימון בגרסת התובע.

התנהגות לא נורמטיבית של התובע בתחומים אחרים של חייו

45. על כל האמור עד כאן, ניתן להוסיף, כי מן הראיות עלה שהתובע הוכח כמי שמתנהג באופן לא נורמטיבי גם בתחומי חייו האחרים.

עיקרם של דברים בהליך פלילי שהתנהל נגד התובע בעבירות מיסים שעבר. מתוך גזר הדין שהוגש (7/נ), עולה שהתובע הורשע לפי הודאתו בעבירות של השמטת הכנסה מדו"ח, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים, מרמה ותחבולה במטרה להשתמט ממס והסתרת מסמכים. מגזר הדין עולה כי בין השנים 2007-2011 - דהיינו בשנים בהם מתאר התובע שהוא עבד נרצע של הנתבעת - נתן התובע שירותים פרטיים בתחום הפסיכולוגיה, והשמיט מתוך הכנסותיו המדווחות סכום כולל של כמליון שקלים.

בפסק דין חלוט של בית המשפט העליון, בעניינו של התובע צויין, שבמהלך ארבע שנים פעל התובע לשם העלמת הכנסות בסכום לא מבוטל, תוך שהוא פועל בתחכום ותוך תכנון מוקדם (סעיף 8 לפסק הדין).

הווה אומר, גם במישורי חייו האחרים, הוכח שהמדובר במי שמסוגל לפעול בתחכום תוך תכנון מוקדם, בניגוד לחוק.

46. בנוסף, מההליך דן עלתה התנהגות של התובע שניתן להגדירה כאובססיבית כלפי הנתבעת, הן בהגשת תלונות לגופים שונים לאורך שנים רבות ורדיפה בלתי נלאית אחריה בכל דרך שיכל היה להעלות על הדעת (תלונה פלילית, מכתבים למשרד הבריאות, מכתבים למקום עבודתה, עתירה מינהלית, קובלנה פלילית, עררים על סגירת התיק ופניה לבג"צ), עד כדי כך שהתובע נרשם למכללה בה מלמדת הנתבעת, למד עם עמיתיה, הפיץ עליה שמועות במכללה וניסה להזיק לה גם בדרך הזו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

בחנתי בקפידה את האפשרות, שהמדובר בקורבן עוולה הנלחם בכל הדרכים על הוצאת הצדק לאור, את טענת התובע שלו היה מדובר בתלונה של אשה נגד גבר, מידת האמון הייתה אחרת וכי יש להימנע מ"האשמת הקורבן", ואולם באתי לידי מסקנה, שלא כך הם הדברים במקרה דנן. מן הראיות עלה, באופן חד משמעי וברור, שבגרסת התובע בנוגע למה שארע ולמצבו בעקבות האירועים נפלו פגמים שאינם מאפשרים ליתן בה אמון.

על אף שניתן היה להסתפק בדברים האמורים עד כאן, פטור בלא כלום אי אפשר, וראוי להתייחס בקצרה גם לגרסת הנתבעת ואישותה, כפי שהדברים עלו מן הראיות.

הנתבעת, גרסתה ואישותה

47. הנתבעת הכחישה מכל וכל את המעשים וההתנהגויות שיוחסו לה על ידי התובע. הנתבעת הדגישה שהמדובר במטופל ככל המטופלים, אשר הגיע לקבל טיפול ואכן קיבל אותו במשך שנים רבות. הנתבעת פרטה את הדברים בתצהיר ארוך ועמדה לחקירה נגדית קשה ומתריסה מטעם התובע, כאשר היא נאלצת להכחיש שוב ושוב את המיוחס לה ואת טענות התובע.

הנתבעת הציגה העתקים מיומניה שלימדו על פגישות טיפוליות בתדירויות שונות עם התובע, לעיתים בין מטופלים שונים, לא ניכר איזשהו שוני בין התובע לבין מטופלים שונים. אכן במהלך הזמן העלתה הנתבעת את התעריף הכספי שגבתה בעבור פגישה, הנתבעת הסבירה שצברה מיומנות מה שהצדיק תעריף גבוה יותר. התובע כמובן היה רשאי להפסיק את הטיפול בכל עת.

הנתבעת תארה את אופי הטיפולים במהלך השנים, כאשר לדבריה חשה שינוי בהתנהגותו של התובע לאחר שעברה למיקום חדש ונכנסה לקשר זוגיות רציני. הנתבעת מתארת שניכר היה שקשר זה מפריע לתובע, אשר חקר בעניין וכאשר שאלה אותו מה מפריע לו, השיב שהוא חושש שהיא תסגיר דברים שהיה מספר לה.

הנתבעת הדגישה שלא היה כל מימד מיני בטיפולים, לרבות כך שלא ידעה דבר וחצי דבר על העדפותיו המיניות של התובע, עד להגשת התביעה על ידו.

בכל הדיונים שהתקיימו בתיק, כ- 10 קדמי משפט ושלוש ישיבות הוכחות, התייצבה הנתבעת עם בן זוגה, וניכר היה שההליך המשפטי מכביד עליה. בחקירה הנגדית, ניכר היה הקושי של הנתבעת להתמודד עם חקירת התובע שהייתה מתריסה ולעגנית. בחנתי את התנהלות הנתבעת על דוכן העדים ובכלל, לא מצאתי סימנים לאי אמירת אמת או התחמקות. הנתבעת שבה והכחישה את טענות התובע, שהטיח בה שוב ושוב את גרסאותיו ותיאוריו.

בניגוד לתובע, אשר מן הראיות עלה שקיימים פירוט וקשיים בגרסתו ובאישותו, הנתבעת הסתמנה כאשה נורמטיבית, אשת מקצוע שעובדת ומלמדת שנים רבות, אשר חרף ניסיונות רבים התובע לא הצליח למצוא רבב בהתנהלותה המקצועית או אחרת. כך לדוגמה לא הוצגו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

תלונות אחרות שהוגשו נגד הנתבעת למרות שהתובע הקפיד להפיץ לכולי עלמא את תלונותיו כלפיה.

כמוצא שלל רב, התובע הפנה לכך שמתלונתו למשרד הבריאות עלה שהנתבעת הציגה את עצמה כמרפאה בעיסוק, על אף שעל פי החוק העדכני, לא יכלה לעשות כן. בהקשר זה הסתבר שהנתבעת אכן הציגה את עצמה כמרפאה בעיסוק וזאת על אף שעל פי תיקון עדכני לחוק, הייתה אמורה לאשרר את הסמכתה, דבר שלא עשתה – אביא את הסברה של הנתבעת בהקשר זה מפיה –

את כרגע מרפאה בעיסוק?	ש":
אני כרגע לא מרפאה בעיסוק.	ת:
אז היא הסתיימה.	ש:
אם אתה קובע,	ת:
אני אומר את יכולה לשלול,	ש:
מה המצב המקצועי שלך?	כב' הש' מור-אל:
המצב המקצועי שלי הוא כזה, רגע אני רשמתי לי בדיוק, ככה, אני סיימתי את לימודי באוניברסיטת תל-אביב 4 שנים מלאות ריפוי בעיסוק סיימתי ב-1989 קיבלתי תעודה מטעם האוניברסיטה, סיימתי את הלימודים בהצטיינות. עבדתי כ-10 שנים במרכז בריאות הנפש (לא ברור) כמרפאה בעיסוק, בשנת 2005, רגע, אוקי, סליחה אני צריכה פה, אוקי באיזה שהוא שלב אין לי בדיוק את השנה קיבלתי תעודת הכרה מטעם משרד הבריאות ככה זה היה נקרא, נתנו תעודות הכרה למרפאים בעיסוק שכבר סיימו את הלימודים וכבר עבדו, והמשכתי לעבוד. בעקבות התביעה בעקבות פנייתו של התובע למשרד הבריאות שהוא התלונן עליי שאני מציגה את עצמי כמרפאה בעיסוק שלא כחוק קיבלתי מהם מכתב שהופנה דרך אגב לא לכתובתי הפרטי אלא למקום העבודה שלי כל המסמכים הוא מנקז אליי דרך מקום העבודה מפנה אליי דרך מקום העבודה שלי ואז אני קיבלתי מהם את המכתב שאומר לי שאני לא רשאית להציג את עצמי כמרפאה בעיסוק משנת 2011. כתבתי מכתב תשובה הכול נמצא בתיק. מה שהבנתי בפועל זה שהחוק שונה במשך השנים תעודות ההכרה בוטלו ב-2005, עדין הכניסה של החוק נכנס לתוקף ב-2011 ואני בכלל לא ידעתי כי אני שנים רבות לא עבדתי כבר במקצוע, בעקבות הפנייה של משרד הבריאות הבנתי על מה מדובר וזהו. אבל במשך שנים רבות קודם לא עסקתי במקצוע, ולא הצגתי את עצמי כמרפאה בעיסוק מוסמכת לא היה בזה צורך. זה הסיפור.	העדה פלונית:
האם כשהגעתי לטיפול את אמרת שאת מטפלת ברפואה סינית מטפלת בטוינה ומרפאה בעיסוק? האם כך הצגת את עצמך בפניי?	ש:
אני הצגתי בפניך את הרזומה המקצועי שלי את הקורות חיים שלי ואמרתי שבין השאר אני מרפאה בעיסוק,	ת:
יפה. האם,	ש:
שעבדתי כמרפאה בעיסוק.	ת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

- ש: האם טרחת להודיע לי במהלך הטיפול שאת כבר לא מרפאה בעיסוק?
- ת: לא היה רלוונטי, לא טיפלתי בך בריפוי כבעיסוק לא התעסקנו עם הנושא של ריפוי בעיסוק, בכול מקרה אנחנו מדברים על 2011 ובכול מקרה כפי שאמרתי קודם זה נודע לי בכלל בדיעבד בעקבות התביעה שלך.
- ש: יפה, האם תלית תעודת מרפאה בעיסוק כשתלית את התעודות שלך על הקיר?
- ת: כן.
- ש: האם הסרת אותה בעקבות,
- ת: לא.
- ש: אז היא הייתה תלויה שם.
- ת: היא תלויה שם עדיין.
- ש: עדיין,
- ת: זה תעודה שמראה שאני למדתי וסיימתי את המקצוע זה לא תעודה שמראה שאני עובדת במקצוע.
- ש: גברתי תרשה לי לתקן את הנתבעת יש הבדל בין לימודי ריפוי בעיסוק שזה נכון אי אפשר לשלול את זה וה-BA הזה שמן הראוי להראותו אבל יש תעודת מקצוע, לא תלויה על הקיר תעודת מקצוע.
- ש: תלויה על הקיר תעודת מקצוע,
- ת: לא תלויה על הקיר תעודת מקצוע.
- ש: אה לא תלויה בסך הכול,
- ת: רק התעודה שסיימתי את לימודיי.
- ש: מתי הסרת את תעודת ה-,
- ת: לא הסרתי, היא לא הייתה שם מעולם.
- ש: לא הייתה שם מעולם?
- ת: היא לא הייתה תלויה על הקיר.
- ש: לא הייתה?
- ת: חד משמעית".

(פרוטוקול מתאריך 1/11/18, שורה 15 ואילך).

באופן דומה, השיבה הנתבעת למשרד הבריאות, כי שינתה את אופן הצגתה באתר המוסד האקדמי בו היא מלמדת, וכי לא הייתה לה כל כוונה להציג דברים לא מדוייקים. הנתבעת הדגישה שמדובר היה בתמצית קורות חיים, והיא אינה עוסקת בפועל בריפוי בעיסוק ולא הייתה מודעת לשינוי בחוק הדורש חידוש התעודה. הנתבעת, הוסיפה, שממילא היא עומדת בכל הקריטריונים לקבלת תעודה עדכנית.

גם אם אניח שנפל פגם בהתנהלות הנתבעת באופן בו הציגה את עצמה, נקל להתרשם שמדובר בחוסר הבנה ושגגה של הנתבעת שלא הייתה מודעת לשינוי בחוק. התובע עצמו אישר שלא קיבל כל טיפול של ריפוי בעיסוק על-ידי הנתבעת (פרוטוקול מיום 25/10/18 עמ' 154 שורה 25: "לא, לא קיבלתי ממנה ריפוי בעיסוק"). אין כל קשר סיבתי בין עניין זה לבין טענותיו של התובע כלפי הנתבעת, לא מדובר בהתנהלות המצביעה על שחיתות מידות או העדר מהימנות. כך שלדברים אין משקל של ממש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

העובדה שהתובע הרבה כל כך לעסוק בעניין זה, רק משכנעת שעל אף שניסה בכל הדרכים והאמצעים, לא מצא חיזוקים חיצוניים לטענותיו נגד הנתבעת. בנסיבות שהתבררו, אין יסוד להעדיף את גרסת התובע על גרסת הנתבעת. נהפוך הוא.

סיכום ביניים

48. לאחר בחינת מסכת הראיות שהובאה מסקנתי היא שגרסת התובע דינה להדחות.

הסתבר שמדובר במי שרקם עלילה נגד הנתבעת, ככל הנראה על רקע רגשות שהיו לו כלפיה בעקבות טיפולה בו במהלך השנים, לאחר שהתאכזב מיחסה אליו וכנראה גם ממניעים של רווח משני, כאשר סבר שבעקבות תביעה זו יוכל להחזיר לעצמו את הסכומים ששילם לה במהלך השנים ואף יותר מכך.

טענותיו של התובע, בנוגע לגרסתו, למצבו הרפואי, ולנזק שנגרם לו, קרסו כליל ככל שהלך ההליך והתקדם.

בסופו של דבר, ענייננו במטופל, שמטעמים שונים אישיים וכספיים החליט לתבוע את המטפלת שלו תוך הפצת האשמות שווא שהתבררו כלא נכונות. דינה של התביעה להידחות.

49. עדיין יש לדון בהודעה לצד השלישי, כאשר הנתבעת – המודיעה לצד השלישי (להלן לצורך הנוחות תכונה "הנתבעת") - טוענת שהצד השלישי דחה את הכיסוי הביטוחי שלא כדין ועליו להשיב לה את ההוצאות שנגרמו לה.

ההודעה לצד שלישי

50. אין מחלוקת, שהצד השלישי הינה חברת הביטוח שביטחה את הנתבעת בביטוח אחריות מקצועית.

51. לאחר הגשת התביעה פנתה הנתבעת לצד השלישי בבקשה שיינתן לה כיסוי ביטוחי ואולם פניה הושבו ריקם בטענה שעילות התביעה הנתבעת אינן מתייחסות למקצוע המבוטח על פי הפוליסה, אלא למערכת יחסים חריגה, שאין לה כל קשר לטיפול מסוג זה כהגדרתו בפוליסה. עוד הועלתה טענה שהפוליסה אינה מכסה את מקרה הביטוח שחל מ-1998. כן נטען, שאין בידם מידע האם הנתבעת ערכה רישומים כנדרש בפוליסה. הצד השלישי הודיעה לנתבעת, כי לא קיים כיסוי ביטוחי לתביעה והיא נדרשה לטפל בהגנתה באופן עצמאי ובמועד. טענות אלה של הצד השלישי חזרו גם בכתב ההגנה ובתצהיר ובעדות העד מטעמן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

52. סמוך לאחר סיום שמיעת הראיות בתיק הודיעו הנתבעת והצד השלישי על הסכמות ביניהם לפיהן, על סמך העובדות שהוצגו לפני הצד השלישי לאחר כתיבת התצהיר מטעמה ובמועד מאוחר לחקירתו של העד מטעם הצד השלישי בבית המשפט, הובא לידיעת הצד השלישי שלנתבעת רצף רטרואקטיבי מאז 24/2/1998 ולפיכך הצד השלישי מוכנה למחוק טענותיה בדבר העדר רצף ביטוחי.

הצד השלישי הבהירה במסגרת הודעה זו, כי אחריותה לגבי אירוע ביטוחי הינו גבול האחריות בפוליסה במועד האירוע.

על רקע האמור, יש לבחון את הראיות וטענות הצדדים.

הראיות וטענות הצדדים בנוגע להודעה לצד השלישי

53. להוכחת טענותיה, הגישה הצד השלישי תצהיר מטעם מר אריאלי שהינו יועץ מקצועי בתחום הביטוח הכללי בצד השלישי. את הדברים המפורטים בתצהירו מסר העד רק בהסתמך על עיון במסמכים, בפוליסה אחת בלבד לשנים 2013-2014 שהייתה רלוונטית למועד הגשת התביעה. העד קבע שעל פי תצהירי הצדדים המקרה אינו נכנס בגדר "מקרה ביטוח". כאשר העד נימק זאת בכך, שככל שיוכחו המעשים, הרי שלא מדובר בסוג מעשים שאמורים היו להיות מבוטחים על פי הפוליסה. כן טען המצהיר שהמעשים מוחרגים מחמת היותם בעלי נופך מיני. עוד נטען שהפוליסה אינה מכסה את האירועים שהחלו לפני התאריך הקובע ובהעדר רצף ביטוחי (טענה שהנתבעת חזרה ממנה בהמשך כמפורט לעיל). המצהיר הוסיף עוד שעל פי הפוליסה על המבוטח לנהל רישומים של הטיפולים שניתנו וקינח בקביעה ש"בעניינינו ובהתבסס על טענותיו ותיאוריו של התובע את אשר ארע, וככל שאלה יתקבלו אין המדובר במקרה ביטוח המכוסה בפוליסה ועל כן בצדק דחתה הפניקס את הכיסוי הביטוחי".

בעדותו אישר מר אריאלי שלא טיפל בתיק, אלא הוא יועץ בכיר בחברה בתחומי החיתום, והוא מתייצב למתן הבהרות לגבי פוליסת אחריות מקצועית – נוכח תשובה זו, ברי שעל הצד השלישי היה להגיש חוות דעת ולא תצהיר ועל פניו עדותו של העד מטעמה חסרת משקל.

גם לגופו של עניין, העדות לא תרמה במאום. מר אריאלי התבקש ליתן דוגמא לאירוע שנכנס בגדר אחריות מקצועית בתחום הטווינה ואולם לא יכל להצביע על אירוע כזה, בטענה שאינו מטפל בתביעות, והשיב תשובות כלליות מתחמקות כמעט לגבי כל שאלה שנשאל.

העד עוד הסביר שלסוגיית הרצף הביטוחי יש משמעות שכן מדובר בפוליסה שמכסה לפי מועד הגשת התביעה ואירועים שארעו לאחר התאריך הרטרואקטיבי ואולם כאמור סוגייה זו ירדה מעל הפרק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

54. הנתבעת טוענת בסיכומיה, כי הצד השלישי דחתה את תביעת הביטוח על בסיס נימוקים וטענות שאין להם בסיס במציאות או בפוליסה ובטרם נבחנו הדברים כמתחייב, וזאת בניגוד להגדרת "מקרה ביטוח" בפוליסה. הנתבעת טוענת שלאורך כל הדרך יחסיה עם התובע היו מקצועיים בלבד, יושמו לגביו שיטות טיפול מקובלות באופן סביר ראוי ומקצועי ולכל היותר התובע טוען שהנתבעת לא הבחינה שהוא מאוהב בה, ונגרם לו נזק מכך שהתנגדה לניתוח בריאטרי. הנתבעת מוסיפה, כי בדיוק למקרים אלה היא מבוטחת ויש לחייב את הצד השלישי בכל חובה או חבות לרבות הוצאותיה המשפטיות לאחר שתביעתה תדחה.

הנתבעת מוסיפה עוד, כי לכל הפחות היה צריך להעמיד לה כיסוי מותנה או כיסוי בהסתייגות ולאפשר לה ייצוג לצורך ההליך, ואם תתקבל התביעה, יכלה הצד השלישי להעלות טענותיה.

בתשובה לסיכומי הצד השלישי, מדגישה הנתבעת שכל טיעוניה של הצד השלישי הם לפי כתב התביעה, ואולם יש לבחון את מערכת היחסים הביטוחית בין הנתבעת לבין הצד השלישי וזאת שלא על פי כתב התביעה בלבד.

הנתבעת מדגישה שכל הנטען מצד התובע בוצע במסגרת קליניקה לטיפול טווינה והנתבעת מצאה לדחות את הכיסוי הביטוחי ואף לסרב להעניק לנתבעת ייצוג משפטי, או לממן את עלותו, תוך שמראש היא מעדיפה את גרסת התובע על פני גרסת המבוטחת כמי שנשאה ושילמה למבטחתה כל שנדרש ממנה על מנת שיהא לה כיסוי ביטוחי בעת הצורך והושבה ריקם.

55. הצד השלישי טוענת בסיכומיה, כי היה ובית המשפט יקבל את התביעה היא טוענת להעדר כיסוי ביטוחי כלפי הנתבעת, שכן בהתאם למסכת העובדות, מדובר במעשים שאינם בגדר "מקרה ביטוח" ואינם מכוסים בפוליסה.

לטענת הצד השלישי, המעשים והעובדות המתוארים בכתב התביעה אינם באים בגדר אחריות מקצועית, שכן אינם עונים להגדרת מקרה ביטוח, ומדובר במעשים שהם חורגים באופן מהותי מעיסוקה וממסגרת חובותיה של הנתבעת כמטפלת בטווינה ואינם מקימים עילה ביטוחית.

הצד השלישי מסכימה, כי יש להתחיל ולסיים את הדיון בעניינה במערכת היחסים הביטוחית שבין הנתבעת והצד השלישי; ואולם טוענת כי התביעה הוגשה בגין טיפולים שאינם באמצעות שיטת הטווינה במטרה, להכאיב, לבזות ולהשפיל, את התובע, תוך ניצול יחסי המרות שנוצרו במהלך 15 שנים לסיפוק יצריה של הנתבעת על חשבון בריאותו של התובע. לטענתה ככל שהתביעה הייתה מתקבלת, הרי שצריך היה לקבוע שאין המדובר במקרה ביטוח.

הצד השלישי מוסיפה וטוענת, כי משהעילה אינן עונה להגדרת מקרה ביטוח לא היה גם מקום ליתן כיסוי בהסתייגות, שכן הבחינה הראשונה שיש לעשות היא האם מדובר במקרה ביטוח אם לאו. לטענת הצד השלישי, סברה אחרת מהווה חוסר הבנת הפוליסה. לשיטת הצד השלישי, היה מקום להעמיד כיסוי בהסתייגות, כל אימת שיש איזשהו סיכוי אופציונאלי –

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

אפילו לכאורי – שנזקי התובע גם או יוכח שלא נגרמו מהמעשים הנטענים נגרמו כתוצאה מהטיפול המכוסה בפוליסה.

לטענת הצד השלישי, שעה שקבלת עמדתה של הנתבעת תביא לכך שלא נגרם כל נזק, הרי שלא היה מקום מלכתחילה ליתן כיסוי בהסתייגות ולממן את הוצאות הגנתה. לטעמה שעה שאין טענה לנזק בגין טיפולי טווינה, הרי שאין מקרה ביטוח ואין מקום בהשבת הוצאות הנתבעת לו תדחה התביעה.

על אף הסכמות הצדדים בנוגע לרצף הביטוחי, ראתה הצד השלישי להתייחס לכך במסגרת סיכומיה וטענה שהנתבעת לא התמודדה עם טענה זו של הצד השלישי לאורך השנים, גם לא בעת שמיעת העדויות. לטענת הצד השלישי רק לאחר סיום שמיעת ההוכחות המציאה הנתבעת 5 פוליסות המוכיחות שברשותה רצף ביטוחי, ומשכך הגיעו הצדדים להסכמות אליהן הגיעו. לטענת הצד השלישי שעה שהנתבעת הוכיחה את הרצף הביטוחי באיחור של 5 שנים אין מקום לקבל טענתה לפיצוי.

דין והכרעה

56. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה שהצד השלישי הפרה באופן בוטה ומקומם, את חובותיה החוזיות והביטוחיות כלפי הנתבעת, שעה ששקלה את קיומו של הכיסוי הביטוחי על פי כתב התביעה וגרסת התובע בלבד ומבלי לבחון את גרסתה וסיכויי הגנתה של הנתבעת. בהתאם לנסיבות הגשת התביעה והקשיים שהיו בה מלכתחילה, הכלל כפי שפורט גם בפסק הדין, ומאידך בשים לב לגרסת הנתבעת, חובה הייתה לצד השלישי לכלל הפחות להעניק לנתבעת הגנה משפטית ולו בהסתייגות.

משהצד השלישי לא עשתה כן, הרי שיש לחייבה בהוצאות המשפטיות שנגרמו לנתבעת, בהתאם לחוזה הביטוח בין הצדדים.

בחינת הנסיבות וטענות הצדדים מעלה, שהצד השלישי, שמגדירה את טענות הנתבעת כחוסר הבנה של הפוליסה, היא זו שלוקה בחוסר הבנה בסיסי של חובותיה על פי הפוליסה. התנהלותה של הצד השלישי כלפי הנתבעת, מבלי לנסות ולבדוק כלל את הגרסה, מהווה הפרה ברורה של חובותיה. הצד השלישי סילקה את הנתבעת בבושת פנים מפניה כזבוב טורדני, וזאת לאחר שנים רבות בהם גרפה לכיסה את דמי הביטוח בדיוק בשביל אירוע בו תעמוד הנתבעת מול תביעה בטענה להפרת חובותיה המקצועיים. די בעניין זה לציין שמכתב הדחייה של הצד השלישי נשלח לנתבעת שבעה ימים בלבד לאחר דיווח הנתבעת, בלא כל בדיקה ובחינה אמיתית של הטענות והנסיבות.

57. לנוכח מהות המחלוקות בין הצדדים, אבחן תחילה את הפוליסה ולאחר מכן אתיחס לטענותיהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הפוליסה

58. המדובר בפוליסה לביטוח אחריות מקצועית לרפואה אלטרנטיבית, ברצף בכל שנות הטיפול, כאשר הפוליסה הרלוונטית לזמן הגשת התביעה היא זו הקרויה "ביטוח רפואה אלטרנטיבית" החלה מ- 1/9/13 ועד 31/8/14.
59. התביעה הוגשה נגד הנתבעת בחודש דצמבר 2013, בתאריך 25/12/13 התקבל דיווח אצל הצד השלישי מאת הנתבעת, בתאריך 2/1/14 – דחתה הצד השלישי את הכיסוי הביטוחי בטענה שהתביעה אינה מכוסה תחת הפוליסה, וזאת בהסתמך על המפורט בכתב התביעה בלבד, מבלי ששמעה את גרסת הנתבעת ומבלי שטרחה לבדוק את הנסיבות.
60. מקרה ביטוח מוגדר בפוליסה כדלקמן: "הפר חובה מקצועית שנעשתה בתום לב, אשר מקורו ברשלנות, מחדל, טעות או השמטה של המבוטח, במסגרת מקצועו של המבוטח או משלח ידו כמרפא אלטרנטיבי כמפורט ברשימה ואשר עבורם ניתן הביטוח לפי פוליסה זו, ואשר גרמו למוות, היזק גופני, פגיעה או ליקוי גופני, נפשי או שכלי".
61. מקצועה של הנתבעת מוגדר בפוליסה – "דיקור, טווינה ורפואה סינית".
62. במסגרת החריגים נקבע שהפוליסה לא מכסה, חבות בקשר עם מעשים שנעשו בחוסר תום לב, כוונת זדון או יושר, פשע, מעשה או מחדל פלילי. רשלנות פושעת, תרמית, הונאה, חריגה מסמכות ביועין, מעילה באמון, מעשה במתכוון על ידי המבוטח ועוד'.
במסגרת הרשימה צוין, כי הפוליסה אינה מכסה הטרדה מינית ועבירות מין.
על אף האמור, קיימת הרחבה של הכיסוי להוצאות משפטיות בגין הליכים פליליים נגד המבוטח, לרבות הליכי הטרדה מינית היה והמבוטח יצא זכאי בדין.
משמע, הצד השלישי מכרה לנתבעת פוליסת ביטוח המעניקה לה כיסוי גם במקרה של ניהול הליכים פליליים שמשמעם הגשת כתב אישום לאחר הגעת המאשימה למסקנה שקיימות ראיות שיכולות להוביל להרשעה מעבר לכל ספק סביר, לרבות לגבי עבירה של הטרדה מינית, במידה והמבוטח מזוכה בהליך המשפטי.
כבר בהקשר זה, קשה שלא להתרשם מחוסר הסבירות בעמדתה של הצד השלישי - כאשר מדובר בהליכים פליליים, ובהוצאות משפטיות אגב הליכים כאלה, הייתה הצד השלישי מוכנה לצאת מתוך הנחה שכתב אישום, הטוען לקיומן של ראיות מעבר לכל ספק סביר אינו חזות הכל, ואולם כאשר מדובר בעוולה נזיקית, עמדתה אגב תביעה זו, היא שיש לבדוק את הדברים על פי כתב התביעה בלבד. טענה זו הינה חסרת יסוד וכאמור לוקה בחוסר הבנה בסיסי של הפוליסה מצד הצד השלישי דווקא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

63. מושכלות יסוד הם, שהפוליסה הינה ההתקשרות החוזית בין הנתבעת לבין הצד השלישי, אשר שני הצדדים מחוייבים לה ההנחה היא ששני הצדדים אמורים לפעול בתום לב.

שתי שאלות דורשות הכרעה בנוגע לסוגיית הכיסוי הביטוחי - האחת האם ראוי היה ליתן כיסוי ביטוחי מלכתחילה והאם עכשיו לאחר שהתביעה נדחתה ניתן לקבוע שקיים כיסוי ביטוחי להוצאות המשפטיות של הנתבעת?. התשובה לטעמי לגבי שתי השאלות הינה בחיוב.

64. השאלה האם היה מקום ליתן לנתבעת כיסוי ביטוחי, כרוכה בשאלה כיצד על הצד השלישי לבחון קיומו של כיסוי ביטוחי ולמצער זכות לייצוג משפטי – האם די שהוגשה תביעה יהיו הטענות בה אשר יהיו כדי לקבוע שאין המדובר באירוע שיכול להיות מבחינת המבוטח "מקרה ביטוח"? ברי, שהתשובה לשאלה זו בלאו מוחלט.

ניתן לצאת אכן מנקודת הנחה שלו הדברים הנטענים בכתב התביעה היו נכונים כלשונם, היה נקבע בדיעבד שלא מדובר ב"מקרה ביטוח" המכוסה בפוליסה ואין כיסוי ביטוחי, ואולם הבחינה של ה"כיסוי הביטוחי" לא נעשית מתוך הנחה שכל הנתען בכתב התביעה הוא בבחינת אמת מוחלטת שאין עליה עוררין. הבחינה חייבת להיות בחינה מושכלת של מכלול הנסיבות והאפשרויות המשפטיות בתביעה מעין זו, לרבות של נכונות חלק מן העובדות בתביעה או של דחיית התביעה מהחל ועד כלה כפי שארע כאן.

בחינה של כיסוי ביטוחי אך ורק על פי כתב התביעה, תוביל לכך שמאות דרישות מוצדקות של מבוטחים לכיסוי ביטוחי ולייצוג משפטי תדחנה כלאחר יד, כפי שארע כאן – שבעה ימים לאחר הגשת התביעה לחברת הביטוח - מבלי שהדברים נבדקו כלל למול הנתבעת ומבלי שנבחנה גרסתה. אם לשיטת הצד השלישי הבחינה הנכונה לכיסוי ביטוחי היא על פי כתב התביעה, כאילו האמור בה הוא אמת מוכחת, תתכבד הצד השלישי ותשלם תביעות על פי כתב תביעה גרידא. כמובן שהצד השלישי לא עושה כן, שכן האמור בכתב תביעה הוא בגדר טענות גרידא, טענות הטעונות הוכחה, שיכול ואין בהם אמת.

על המבטחת מוטלת החובה הבסיסית לבדוק את עמדתו של המבוטח לגבי המעשים המיוחסים לו, לעיין במסמכים, לשמוע את דבריו, להעריך את סיכויי התביעה נגדו ורק לאחר מכן לגבש את עמדתה בסוגיית הכיסוי הביטוחי בצורה מנומקת ולאחר בחינת החומר והנסיבות – מבטחת שלא עשתה כן, מפרה את חבותה החוזית כלפי המבוטח. העובדה שמאן שהוא מעלה בכתב תביעה טענות החורגות מהגדרת "מקרה ביטוח" אין משמעה דחיית הכיסוי הביטוחי על אתר.

בענייננו, אכן נקבע בפוליסה שהיא אינה מכסה נזק או הפסד שנגרמו ממעשים מכוונים החורגים ממקצועו של המבוטח ואולם על מנת לקבוע שמדובר במעשים מכוונים החורגים אכן ממקצועו של המבוטח, יש להיווכח שבאמת נעשו מעשים כאלה, שבאמת מעשים אלה הם מעשים מכוונים ובאמת שמעשים אלה גרמו לנזק כפי שנטען.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

ככל שהבחינה אינה מביאה למסקנה חד משמעית, וככל שקיימת אפשרות שמדובר בתביעה מופרכת, נקמנית, של מטופל, שבדיעבד החליט מטעמיו הוא לתבוע את המטפלת, שטיפלה בו טיפול מקצועי ארוך שנים – הרי שעל המבטחת היה לצפות את האפשרות שהאירועים נכנסים בגדר "מקרה ביטוח" ולהחליט כיצד היא מתמודדת עם התביעה ולא לסלק את המבוטחת כלאחר יד, במהלך אכזרי כפי שעשתה.

65. בענייננו, בירור קצר ובחינת העובדות שהיו אפילו כבר בעת הגשת התביעה מעלה כדלקמן –

א. מחד מדובר אכן במסכת אירועים נטענת קשה המתוארת על פני תקופה ארוכה של טיפול, שאכן לו תמצא נכונה סביר לקבוע שלא מהווה "מקרה ביטוח".

ב. מאידך הנתבעת, אשה נורמטיבית, אשת מקצוע מוערכת ללא תביעות ותלונות קודמות.

ג. הוגשה תלונה למשטרה שנסגרה – מה שאומר דרשני לגבי תוקף וחוזק הטענות. למצער ניתן היה לבקש ולקבל את תיק המשטרה.

ד. המעשים נעשו, על פי הנטען בכתב התביעה במהלך טיפול שאמור היה להיות טיפול טווינה, דהיינו במסגרת מקצועה של הנתבעת.

ה. לנתבעת היו יומנים ורישומים של הטיפול, בין טיפולים נוספים רבים שנתנה.

ו. בדיקת הגרסאות של הצדדים – דהיינו איסוף חומר בסיסי מצד הצד השלישי, היה חושף עד מהרה את הקושי בתביעה, את טענותיו הסותרות של התובע בפני גופים שונים, את מופרכות הטענות בנוגע למצבו הרפואי והנפשי, דבר שהיה מצדיק לכאורה שקילת מתן כיסוי ביטוחי.

במקרה כזה, הצד השלישי לכל הפחות הייתה צריכה לבחון את עמדת הנתבעת, את גרסתה, את טענותיה, את יומניה המתעדים את הטיפולים, דבר שלא נעשה.

ככל שהיו נותרים לצד השלישי ספקות, הצד השלישי יכלה להתנות כיסוי ביטוחי בבדיקת פוליגרף, בכיסוי בהסתייגות, למצוא דרך להבטיח את הוצאותיה ככל שהתביעה לבסוף תתקבל (ערבות בנקאית לדוגמא), דבר שלא נעשה.

הצד השלישי פשוט סילקה את הנתבעת מעל פניה בבושת פנים ושלחה אותה להתמודד בעצמה בתביעה זו שכל כולה טמונה בעבודתה, במקצועה, בגינו בוטחה לאורך השנים כולם.

66. המסקנה המתבקשת היא, שדחיית הכיסוי הביטוחי והייצוג המשפטי נעשתה ללא כל בסיס סביר, כלאחר יד, ללא הצדקה ותוך הפרת חובותיה החוזיות הבסיסיות של המבטחת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

גם הפסיקה הכירה בכך, שאין לבחון את הכיסוי המשפטי על בסיס התביעה בלבד, אלא יכול ובמקרים מסויימים ניתן יהא להכריע רק בדיעבד – כך לדוגמא, בע"א 3182/02 אשד (1980) מהנדסים ויועצים תעשייה ניהול ומכון בע"מ נ' המגן חברה לביטוח בע"מ (25/12/2003), אליו הפנתה הנתבעת, התייחס בית המשפט העליון, לכך שהבחינה של קיומו של כיסוי ביטוחי אינה יכולה להיעשות רק על פי כתב תביעה, במיוחד כאשר נטען למעשים מכוונים – אביא את הדברים כלשונם:

"כאמור, לא היה מקום להכריע כאן בשאלת הכיסוי הביטוחי על בסיס כתב התביעה בלבד. אמנם, ייתכנו מקרים שבהם יהא די בכתב התביעה כדי להכריע בשאלה אם הסיכון שהתממש נופל בגדר הכיסוי הביטוחי ואם לאו, אך המקרה שבפנינו אינו נמנה עמם. כדי להכריע בשאלה אם הסיכון שהתממש הינו סיכון הנופל בגדרי חוזה הביטוח, יש לקבוע אם המעשים והמחדלים המתוארים בכתב התביעה שהגישה ישראלפיט, הינם מכוונים אם לאו. לצורך הכרעה זו אין די באמירות בלתי מבוססות מטעמו של צד שלישי, ביחוד כשמדובר בצד שלישי מעוניין".

ועוד הוסיף בית המשפט והפנה לפסיקה זרה בעניין –

בתי-המשפט בארצות-הברית פסקו פעמים רבות כי קיימת הבחנה ברורה בין היקף חובתו של מבטח להגן על מבוטח לבין היקף חובתו של מבטח לשפות את המבוטח, וכי היקפה של זו הראשונה רחב בהרבה מהיקף השנייה (ראו למשל: State Auto Property and Casualty Insurance Company v. Travelers Indemnity Company of America (2003) [10]; Seaboard Surety Company v. The Gillette Company (1984) [11]; Public Service Mutual Insurance Company v. Goldfarb (1981) [12]). באופן טבעי, גם המבחנים להכרעה בעניין החובה להגן על המבוטח מפני תובענה שונים באופן משמעותי, ויש לומר מקלים במידה רבה, מאלו המשמשים להכרעה בשאלת הכיסוי הביטוחי עצמו...."

במקרה דומה לזה, בו דחתה חברת הביטוח שם, כלאחר יד את הכיסוי הביטוחי, התייחס בית המשפט לחובותיה של חברת הביטוח בקובעו –

".....לא די בכך שכתב התביעה שהוגש נגד המבוטח ייחס לו עשיית מעשים מכוונים, על מנת שהמבטחת תראה עצמה משוחררת ממחויבותה לשפות את המבוטח.

עליה לבחון את כתב התביעה לעומקו, לשמוע את התייחסות המבוטח לנטען כנגדו וללמוד ביסודיות את גדר המחלוקת העולה מכתב התביעה שהוגש כנגד המבוטח, מחד והגנת המבוטח, מאידך.

כל זאת בטרם תגבש עמדה בשאלת הכיסוי הביטוחי על פי הפוליסה.

בפוליסה על בסיס תביעה, כמו זו החלה במקרה שלפנינו, יכולה המבטחת להשאיר את בחינת האחריות לסופו של ההליך המשפטי המתנהל כנגד המבוטח, אך אל לה למבטחת לגבש עמדתה, על פי כתב התביעה בלבד.

אפילו בוחרת המבטחת שלא לממן הוצאות משפטיות לכשמוגשת התביעה נגד המבוטח, עליה לשוב ולבחון את הדברים מחדש ובכובד ראש בסיוע ההליכים המשפטיים שהתנהלו כנגד המבוטח ועל פי תוצאותיהם".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

תא (ראשל"צ) 7414/01 סטרוקובסקי מרדכי נ' מנורה בע"מ - חברה לבטוח
((17/2/2003)).

על טענת ב"כ הנתבעת שם, כי די בכך שכתב התביעה מייחס מעשים מכוונים כדי לדחות את הכיסוי הביטוחי, על אף שהתביעה נדחתה – קבע בית המשפט, כי –

"עמדתה של מנורה לפיה אין זה משנה מבחינתה אם העובדות שנטענו כתב התביעה כנגד מבוטח הן נכונות או שאינן נכונות וכי עילות התביעה הן הקובעות את העדר אחריותה על פי הפוליסה, אינה מתיישבת עם החובה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת בקיום ההסכם שבין הצדדים".

ועוד קבע בית המשפט שם –

"זאת ועוד, חובת תום הלב המוטלת על צדדים לחוזה, בוודאי צדדים לחוזה ביטוח, מחייבת "הגינות אלמנטרית" של מבטח כלפי מבוטח. חובתה של מנורה היתה לשמוע את עמדת המבוטח ביחס למעשים המיוחסים לו בכתב התביעה החמור שהוגש כנגדו, בטרם תגבש עמדתה בשאלת הכיסוי על פי הפוליסה".

דברים היפים לענייננו כלשונם.

בטרם דחיית הכיסוי הביטוחי, על הצד השלישי היה לבדוק ולהשתכנע שאין המדובר ב"מקרה ביטוחי" ואין סיכוי שיהא מדובר ב"מקרה ביטוחי" לו תדחה התביעה. הצד השלישי לא עשתה כן. אלא היא מיהרה לסלק מעל פניה את הנתבעת, ומשעשתה כן הותירה את הנתבעת לגורלה ולהוצאות הרבות מאוד להן נדרשה, הוצאות שלא היו נגרמות לו הצד השלישי הייתה פועלת על פי החוזה בין הצדדים.

הצד השלישי הפנתה לפסק הדין בתא (ת"א) 187129/02 **מנוף ליזם בע"מ נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ** (23/6/2000) ואולם אין הנדון דומה לראיה, שם קבע בית המשפט שצדקה חברת הביטוח שלא נתנה כיסוי ביטוחי בהסתמך על הנטען בכתב התביעה שכן מדובר היה בתביעות שעניינן בדרישה לתשלום חוב כספי עבור ביצוע עבודה ולא בטענה לעניין רשלנות מקצועית בתכנון אדריכלי או בפיקוח הנדסי. יתירה מזו בתביעה שם, הגיעו המבוטחת והתובעים לפשרה, ומשכך קבע בית המשפט שאין לחייב את המבטחת בדיעבד לממן ייצוג משפטי של הליכים משפטיים שעה שעל הנתבעת לשלם לקבלן עבור עבודתו בהתאם לחוזה עימה, כאשר המדובר בפוליסה המבטחת עוולות על פי פקודת הנזיקין, וכאשר המבטחת לא לקחה חלק בהליך ולא השפיעה עליו. לא כן בענייננו, בעניינו התביעה הוגשה על פי פקודת הנזיקין, בענייננו התביעה נדחתה, בענייננו הצד השלישי לקחה חלק בהליך מתחילתו, בענייננו הסתבר שמדובר בתביעה שהוגשה אגב מקצועה של הנתבעת, מקצוע המבוטח בפוליסה. כמובן, שלא מדובר בחוב כספי לנתבע.

הנתבעת הפנתה עוד לתא (ת"א) 48836-05-10 **עו"ד פביאן סלמן בתפקידו כמנהל מיוחד של טי אל וי אינווסטמנטס בע"מ (בפירוק) נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ** (6/11/14) ואולם גם בהקשר זה, אין הנדון דומה לראיה – שם קבע בית המשפט ברחל בתך הקטנה, לאחר דיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-26043-י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

מקיף וארוך, שהתובע לא הוכיח את זכותו לתגמולי ביטוח על פי הפוליסה אגב פוליסה לביטוח אחריות נושא משרה. לא כן בענייננו. בענייננו, אין המדובר בזכות לקבלת תגמולי ביטוח, אלא בזכות לייצוג משפטי והוצאות משפט לאחר שנקבע שמדובר בתביעה חסרת יסוד שהוגשה נגד המבוטח.

גם תא (פ"ת) 1908/04 ישועה יוסי נ' איי.אי.גי ביטוח זהב בעמ (7/5/08), אליו הפנתה הנתבעת רחוק מרחק מזרח ממערב מענייננו, כאשר מדובר היה בפוליסת תאונות אישיות ובית המשפט קבע לגופה של תביעה שלא התקיימה "תאונה" כהגדרתה בפוליסה וכי המבוטח לא גילה את עברו הרפואי למבטחת. בענייננו, נקבע בפסק הדין כאן, שהוגשה נגד הנתבעת תביעה חסרת יסוד ומכאן שאין קביעה לגוף הדברים שלא התקיים "מקרה ביטוח". נהפוך הוא. יש קביעה כי מדובר בתביעה שאמורה הייתה להיות מכוסה בפוליסה.

67. טוענת הצד השלישי, במידה רבה של ציניות, כי ככל שתדחה התביעה הרי שלא נגרם נזק וממילא אין "מקרה ביטוח". שוב טענה מקוממת המובילה ל"מעגל שוטים". משמעה שכל אימת שתביעה נגד מבוטח נדחית אין "מקרה ביטוח" ומכאן שהמבטחת לא חבה בהוצאות ההגנה. ברי, ששעה שהתביעה נדחתה אין נזק ואין "מקרה ביטוח" ואולם עדיין במסגרת הפוליסה חבה הצד השלישי בהוצאות ההגנה בגין תביעה שהוגשה אגב פעילותו המקצועית של המבוטח שהתבררה כחסרת יסוד.

68. יתירה מזו, גם אם תתקבל הטענה שמלכתחילה היה לצד השלישי יסוד לחשוב שאין המדובר ב"מקרה ביטוח" ואין ליתן כיסוי ביטוחי, הרי שבדיעבד משהתבררו העובדות, ברי כי הסתבר שמדובר בתביעה שאמורה הייתה להיות מכוסה על פי הפוליסה ושהוצאותיה המשפטיות של הנתבעת מכוסות בגדרה ועל כן, חייבת הצד השלישי שבחרה שלא ליתן ייצוג משפטי להשיב לנתבעת את הוצאותיה המשפטיות.

בדיעבד הסתבר שגרסת הנתבעת היא הנכונה, שהתביעה הוגשה בגין טיפולים מקצועיים שנתנה לתובע במשך שנים רבות, משיקוליו הפסוליים של התובע. בדיעבד הסתבר שהתביעה הוגשה בעקבות טיפול מקצועי שסופק, טיפול שבדיוק בשלו נרכשה פוליסת הביטוח. בדיעבד, משהוכח כי היה "מקרה ביטוח" – שמשמעו עבור המבוטחת הגשת תביעה חסרת יסוד אגב עבודתה המקצועית - אין כל ספק שהצד השלישי חבה בהוצאות המשפטיות שנגרמו לנתבעת. בדיוק בשל כך שילמה הנתבעת דמי ביטוח במשך שנים רבות מאוד, כדי להגן על עצמה מתביעות מוצדקות ולא מוצדקות שתוגשנה נגדה בעקבות עבודתה.

תביעות חסרות יסוד שהוגשו נגד המבוטח, בטענות שהתבררו חסרות יסוד, הם אירועים הנכנסים בגדר פוליסת הביטוח. המבטחת כתבה זאת ברחל בתך הקטנה כאשר התייחסה להוצאות משפטיות בגין הטרדה מינית, כאשר התנתה את תשלומם בזיכוי המבוטח. הדברים הם קל וחומר כאשר לא מדובר בעבירה פלילית בה הואשם המבוטח, אלא בתביעה נזיקית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

שהוגשה נגדו, בעקבות טיפול מקצועי שנתן ותוך העלאת טענות שאמנם ייחסו למבוטח מעשים איומים ונוראיים אך שהסתבר שהינם חסרי יסוד. אם עוולה נזיקית מכוסה בפוליסה קל וחומר שתביעה מסוג זה שמעלה טענה חסרת יסוד על עוולה נזיקית מכוסה בה.

69. ראוי עוד להתייחס לטענות הצד השלישי בנוגע לרצף הביטוחי, טענות עליהן חזרה בסיכומיה חרף ההסכמות בין הנתבעת לבינה.

כמפורט כבר לעיל, הפוליסה היא על בסיס תביעה והיא כוללת כיסוי רטרואקטיבי בתנאי שלמבוטח היו פוליסות ברצף. בענייננו הצדדים היו חלוקים בנוגע לרצף הביטוחי במהלך ההליך ואולם מחלוקת זו נפתרה בתום ההליך כאשר הנתבעת השכילה לאתר את כל הפוליסות, על אף זאת הצד השלישי חזרה על הטענה במסגרת סיכומיה.

טענה זו לא ראוי היה שתעלה על ידי הצד השלישי מלכתחילה ובוודאי לא בדיעבד. לא ניתן להעלות על הדעת אפשרות שחברת הביטוח שמבטחת את אותו מבוטח קרוב לשני עשורים עד כה, לא מסוגלת לאתר במשרדיה את תקופות הביטוח של אותו מבוטח בלחיצת כפתור במחשב, על פי מספר תעודת הזהות של המבוטח. במיוחד כשהמדובר בביטוח אחריות מקצועית על בסיס תביעה וכשיש חשיבות לרצף הביטוחי. חובת חברת הביטוח לתעד את כל תקופות הביטוח של המבוטח וחובתה להציגן לפי דרישה וחזקה עליה שהיא אכן עושה כן. לחברת הביטוח יש תיעוד של התשלום ושל הוצאת פוליסה שנה לאחר שנה וכאשר מוגשת תביעה היא חייבת לאתר את כל הפוליסות ולהציגן מיוזמתה כחלק מחובות תום הלב המוטלות עליה.

גם בהקשר זה מדובר בהתנהלות מקוממת. ניכר שהצד השלישי במקרה הטוב, לא בדקה את הדברים כלל והיה לה נוח לסמוך על כך שהנתבעת הציגה מספר פוליסות ולא את כל הפוליסות ברצף. הלכה למעשה, הצד השלישי הייתה חייבת לבדוק ולוודא קיומו של רצף ביטוחי ולא להעלות טענות חסרות בסיס עובדתיות. מזלה של הנתבעת ששמרה פוליסות ביטוח שנים רבות אחורה, לולא עשתה כן, הרי שהצד השלישי עוד יכלה לצאת נשכרת מהתנהלותה וזאת על אף שהנתבעת הייתה מבוטחת לאורך כל התקופה.

טענת העדר הרצף הביטוחי אין לה כל משקל, ואין אלא להצר על כך שהצד השלישי ראתה לשוב ולהעלותה בסיכומים על אף הסכמות הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

סוף דבר ופסיקת הוצאות

70. אחר כל האמור לעיל דינה של התביעה להידחות.

במסגרת ההחלטות שניתנו על הפקדת ערובה, התייחסתי להוצאות הרבות שנגרמו לנתבעת במהלך ההליך, הוצאות שהנתבעת הוכיחה ששילמה אותן בעיין – הנתבעת הציגה הסכם שכר טרחה, קבלות על תשלום למומחה הרפואי וקבלות על תשלום על איסוף חומר רפואי ואחר (ראו הנספחים שצורפו לתשובת הנתבעת בנוגע לבקשה להגדלת הערובה מיום 15/10/17).

בהתאם להסכם שכר הטרחה של הנתבעת עם בא-כוחה, התחייבה הנתבעת לשלם סך של 40,000 דולר, לו יגיע ההליך עד תומו בערכאה הראשונה בלבד, בנוסף ל- \$ 300 לכל ישיבה החל מהישיבה הרביעית. בהליך זה קויימו – 13 דיונים. כמו כן, הוגשו ארבע בקשות רשות ערעור בשניים מהן התקיימו דיונים. כן נדרשה הנתבעת לתשלום הוצאות משפט לעורך דינה. בתיק נאסף חומר רפואי רב מאוד אודות התובע וכן נאסף חומר נוסף – הקבלות שהוצגו אודות איסוף חומר הגיעו לכדי – 10,000 ₪.

בתיק נפתחו 92 בקשות. הוגשו עשרות תגובות ותשובות.

הנתבעת שילמה למומחים מטעמה כ- 24,000 ₪ בעבור חוות הדעת ועוד סכומים בעבור עדותם, למומחה בית משפט שולם 5,850 ₪ על ידי הנתבעת.

בנוסף, הנתבעת נדרשה להתייצב לכל הישיבות בבית המשפט, נגרמו לה ביטול זמן והוצאות כלליות נוספות, כמו גם עוגמת נפש, דאגה וטרדה שקשה לאומדם עד תום במסגרת פסק הדין. אוסיף עוד, שבמהלך ההליך, נדונו בקשות שהוגשו על ידי התובע ונדחו, ברוב רובן של ההחלטות לא ראיתי להטיל הוצאות, בקביעה, כי התנהלות הצדדים תישקל בתום ההליך (ראו לדוגמה החלטות מתאריכים: 13/4/15 (בפרוטוקול); 7/2/16 (בפתקית); 24/9/17 (בפתקית); 12/12/18; 3/3/19; 12/4/19). עתה הגיע הזמן לשקול התנהלות זו.

71. בנסיבות שפורטו, אני קובעת כדלקמן – התובע ישא בהוצאות הנתבעת בעין כפי ששולמו כדלקמן:

- הוצאות בגין שכר טרחה לעורך דינה לרבות הוצאות משפט כמפורט בהסכם שכר הטרחה וכפי ששולמו בפועל, בהתאם לחשבוניות שיוצגו.
- הוצאות בגין איסוף חומר רפואי ואחר והוצאות אחרות שנגרמו במהלך ההליך ולצורך ההליך, בהתאם לחשבוניות שיוצגו.
- הוצאות בגין שכר טרחת המומחים בהתאם לחשבוניות.
- הוצאות שכר העדים כפי שנפסקו וכפי ששולמו על ידי הנתבעת למומחים מטעמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

הכל בצירוף ריבית והצמדה ממועד כל תשלום ותשלום.

בנוסף ישא התובע בהוצאות כלליות לטובת הנתבעת, בהינתן התנהלותו במהלך ההליך, בקשות שהוגשו ללא יסוד שההוצאות בגינן לא נאמדו, בגין ביטול זמן, והוצאות כלליות נוספות שנגרמו לנתבעת בסך 25,000 ₪.

72. הערבות שהופקדה בבית המשפט בסך 50,000 ש"ח תועבר לנתבעת באמצעות בא-כוחה ותנוכה מן הסכום שנפסק.

73. אשר להודעה נגד הצד השלישי, הרי שזו מתקבלת.

הצד השלישי לא העלתה כל טענה בעניין גובה ההוצאות המשפטיות לו תחוייב על פי הפוליסה וממילא זכאית הנתבעת לשיפוי על כל הוצאותיה בעין.

משכך, ובהתאם להוצאות הנתבעת בעין - הצד השלישי תשיב לנתבעת כל סכום והוצאה להם נדרשה בהתאם לקבלות וחשבוניות בעבור תשלום שכר טרחה לעורך דינה לרבות הוצאות משפט, איסוף חומר רפואי ואחר, חוות דעת רפואיות ושכר העדים והמומחים. הכל בצירוף ריבית והצמדה ממועד כל תשלום ותשלום. הצד השלישי אינה אמורה לשאת בהוצאות הכלליות שנפסקו (בשיעור של 25,000 ₪).

סכום הערבות שנתר בידי הנתבעת לאחר קיזוז ההוצאות הכלליות יקוזז מן ההוצאות בעין בהן חוייבה הצד השלישי.

חובת הצד השלישי הינה עצמאית ונפרדת מחובתו של התובע ואולם ברי שהנתבעת לא תוכל לגבות הוצאות כפולות מכל אחד מן הצדדים.

היה ותבחר הנתבעת לגבות את הוצאותיה מן הצד השלישי, הרי שבהתאם לחוזה הביטוח בין הנתבעת לצד השלישי (סעיף 12 לפוליסה) לאחר שתשפה הצד השלישי את הנתבעת בגין הוצאותיה המשפטיות והאחרות כפי שנקבע, תעבור לצד השלישי זכותה של הנתבעת לגביית סכומים אלה מהתובע ובמקרה כזה תכנס הצד השלישי בנעלי הנתבעת, לצורך גביית ההוצאות מן התובע כפי שנפסק לעיל וכפי שישולם על ידי הצד השלישי לנתבעת (למעט ההוצאות הכלליות בסך 25,000 ₪, שבהם לא חוייבה הצד השלישי). הסכומים כולם יישאו ריבית והצמדה עד לתשלומם בפועל.

המזכירות תעביר לנתבעת באמצעות בא-כוחה את הסכום בסך 50,000 ₪ שמופקד בקופת בית המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 26043-12-13 י.ח. ואח' נ' פלונית ואח'

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

אורלי מור-אל, שופטת